

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 02/09**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 24.септембра 2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Седите.

Да констатујемо ко је ту:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **За Ајдари Фазлију – бранилац адв. Марко Миловић,**
- **За Алија Рецепи – бранилац Говедарица Немања,**
- **За Шаћири Шаћира – бранилац Ресавац Бојан,**
- **За Муслију Шефкета – бранилац Недић Дејан,**
- **За Садик Алију – бранилац Бошковић Анте, за кога се јавља Недић Дејан по заменичком пуномоћју које предаје суду,**
- **За Идризи Алију – бранилац Петровић Владан,**
- **За Нухију Шемсија – бранилац Мирковић Мирко и**
- **За Халими Рамадана – бранилац Константиновић Милорад.**
- **За Мемиши Агуша – бранилац Марко Ђукановић,**
- **За Хајдари Фатона – бранилац Здравко Крстић,**
- **За Хасани Ахмета – бранилац Миодраг Планојевић,**
- **За Хасани Назифа – бранилац Миодраг Планојевић, такође бранилац,**
- **За Хајдари Самета – бранилац Здравко Крстић, као и за Хајдари Ферата, Сахити Камбера, Садику Селимона и за**
- **Фазлију Бурима – бранилац Марко Кастратовић.**

Ту су сви оптужени који су доведени из притвора, је л' тако, јесу.

Ми смо јуче одредили, односно ја сам одредила да пре овога данашњег претреса овде оптужени обаве разговор са преводиоцима свако понаособ са својим браниоцем. Је л' то завршено данас? Јесте. Према мојим информацијама јесте.

Да констатујемо ту су и тумачи:

- **Еда Радоман-Перковић и**
- **Гани Морина.**

Пре него што почнемо данашњи претрес везано за неке захтеве и примедбе које сте јуче имали, дакле, одлучила сам да обавестим управника Окружног затвора у Београду о томе да може да користи помоћ тумача сваки пут када то оптуженима буде потребно у комуникацији приликом набављања робе из кантине као и у комуникацији са лекарима. Ја сам претходно морала да разговарам са тумачима да ли они то могу да прихвате.

Затим, везано за захтев да браниоци имају помоћ тумача. Овде смо имали информацију јуче да су наши тумачи који се налазе на списку сталних тумача и

који су ангажовани у овом предмету заузети па да због тога нису ишли са браниоцима у посете. То није тачно. Ниједан од овде тумача нити госпођа Еда Радоман-Перковић нити господин Драган Лабовић, који су били у истрази нису позивани од стране бранилаца да са њима одлазе у посете. Иначе, они су на располагању увек. Њихове телефоне и адресе можете да добијете у писарници суда, посебно господин Гани Морина је исто тако можда најслободнији у преподневним часовима па може да иде у посете са браниоцима. Том приликом он ће и да помогне да се састави неки захтев за кантину итд. ако тако нешто треба оптуженима. Обавестићу председника суда да комисија судија која обилази притвор када год то њихове друге обавезе и време дозвољавају да посети и собе у којима се налазе управо ови овде оптужени.

Да ли сада можемо да држимо претрес? Може. Изволите?

АДВ. НЕБОЈША АЛИЈАШ: Само једна исправка, за Марка Миловића заменичко Небојша Алијаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините, то нисам констатовала.

Дакле, Небојша Алијаш за Марка Миловића за опт. Ајдари Фазлију коме се суди у одсуству.

Шта кажу тужилац браниоци и оптужени, да ли оптужени могу на неки погодан начин климањем главе итд., или махањем да кажу да ли су сагласни да почнемо данас да држимо претрес? Може. Браниоци? Да, може, оптужени се јављају да може.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес ОДРЖИ.

Главни претрес почећемо читањем оптужнице Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ бр. 16/08 од 11.08.2009. године и то ће да нам прочита заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић. Изволите.

Претходно морам само оптужене да упознам са њиховим правима. Молим вас оптужени правилно пратите ток претреса, пажљиво слушајте ово што вам тужилац чита. У току претреса изводићемо неке доказе, саслушаваћемо сведоке, испитиваћемо вештаке, посматраћемо, односно вршићемо увид у неке писмене доказе. Имате право да постављате питања, да интервенишете, стављате предлоге сами за извођење неког доказа, за допуну доказног поступка. То су све ваша права у поступку, имате браниоце, консултујте се са њима. Дакле, пажљиво пратите оно што се дешава и активно учествујте у давању своје одбране.

Сада крећемо дакле на претрес тако што ће тужилац да пропита оптужницу.

Након што су оптужени упознати са правима у смислу члана 4, 89, 318 ЗКП, главни претрес СЕ НАСТАВЉА читањем оптужнице Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ 16/08 од 11.08.2009. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ

Тужилац за ратне злочине Републике Србије је на основу члана 46 став 2 тачка 3 и члана 265 став 1 и 266 Законика о кривичном поступку, те чланова 4, став 2 Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине подао ОПТУЖНИЦУ против:

АЈДАРИ ФАЗЛИЈЕ, зв. „Фаза, АЛИЈИ РЕЦЕПА, зв. „Реца“, ШАЋИРИ ШАЋИРА, зв. „Шаћа“, МУСЛИЈИ ШЕФКЕТА, зв. „Аџија“, АЛИЈИ САДИКА, АЛИЈИ ИДРИЗА, зв. „Рамуш“, МЕМИШИ АГУША, зв. „Џабири“, ХАЈДАРИ ФАТОНА, зв. „Куљи“, НУХИЈУ ШЕМСИЈА, зв. „Шема“, ХАСАНИ АХМЕТА, зв. „Африканац“ и „Индијанац“, ХАСАНИ НАЗИФА, зв. „Качак“, ХАЛИМИ РАМАДАНА, зв. „Рама“, ХАЈДАРИ САМЕТА, ХАЈДАРИ ФЕРАТА, САХИТИ КАМБЕРА, САДИКУ СЕЛИМОНА, зв. „Мсус“ и „Суља“ и ФАЗЛИЈУ БУРИМА, зв. „Фура“ ,

ШТО СУ:

Као припадници оружане војне формације Ослободилачка Војска Косова (ОВК)

- за време истовременог оружаног сукоба и међународног и немеђународног (унутрашњег) карактера између оружаних снага СРЈ, с једне стране, и са друге, НАТО коалиције и ОВК, који је на територији АП КиМ почео од 24.03.1999.године, а као унутрашњи сукоб се наставио и после 20.06.1999.године након што је на основу Војно-техничког споразума од 09.06.1999.године и Резолуције УН број 1244 од 10.06.1999.године суспендована кампања бомбардовања СРЈ од стране НАТО снага и након што су се оружане снаге СРЈ повукле са територије АП КиМ, а оружане снаге ОВК противно обавези из чл.15. у вези чл.9. под б) наведене Резолуције да одмах прекину све офанзивне акције и повинују се захтевима за демилитаризацију, наставиле са нападом на цивилно становништво и поједине цивиле све до краја децембра месеца 1999.године када је ОВК расформирана,

- а након што се једна њихова јединица почетком јуна месеца 1999.године распоредила на територији оперативне зоне тзв. „Карадак“ (територија општина Гњилане, Витина, Косовска Каменица и Ново Брдо) и то команда јединице у зграду Дома ЈНА у Гњилану, а остали припадници, око 100 војника, у зграду Интерната средњошколског центра у Гњилану,

- кршећи правила међународног права за време оружаних сукоба из чл.2. ст.1. чл.3. ст.1. тач.а) и ц) и чл.33. ст.2. IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949.године и чл.2. ст.2. у вези чл.5. и 6. а у вези чл.4. ст.1. и ст.2. тач.а), тач.е) и тач.ц) II Допунског протокола о заштити жртава немеђународног оружаног сукоба, а ради остваривања заједничког циља – успостављања потпуне цивилне и војне контроле над територијом Косова и Метохије и истовремено протеривања српског и неалбанског живља са ове територије,

- у периоду од почетка јуна до краја децембра 1999.године свесно и вољно наређивали и вршили према цивилном становништву српске и неалбанске националности и појединим припадницима албанске националности противзаконита затварања, нечовечна поступања, мучења, силовања, убиства, телесна повређивања, наношења великих патњи и пљачкање имовине становништва, па су тако и то:

I

окривљени:

Ајдари Фазлија, Алији Реџеп, Шаћири Шаћир

Као старешине из састава Оперативног центра ОВК за Гњилане, који је био смештен у згради Дома ЈНА у Гњилану, и који су фактички командовали наведеном јединицом ОВК, која је оружаном деловала на подручју оперативне зоне тзв. „Карадак“, по претходном договору, почетком јуна 1999.године донели одлуку, а затим све до краја децембра 1999.године издавали и непосредна наређења да се припадници ове оружане јединице у мањим или већим групама распореде на овом подручју, и да на основу њихових наређења поступају и врше радње наведене у уводном делу ове оптужнице где год пронађу цивиле српске и неалбанске националности, као и њима нелојалне Албанце, па су тако у неколико наврата током јуна месеца 1999.године, спроводећи заједнички договор,

а) окр. Алији Реџеп – наредио свим припадницима наведене јединице ОВК, смештене у Интернату средњошколског центра у Гњилану да се окупе у дворишту, да стану у полукруг, говорећи им: „Дођите да видите како се убијају Срби“, након чега су окр. Алији Садик, Алији Идриз, Нухију Шемси и Халими Рамадан, по његовим упутствима и у форми наредбе на свиреп начин убили 2 цивила српске националности, како је то описано под тачком II ове оптужнице, а затим убрзо након тог убиства

б) окр. Ајдари Фазлија, Алији Реџеп и Шаћири Шаћир наредили поновно окупљање свих припадника ове јединице стационираних у наведеном Дому и том приликом им наредили да они убудуће треба да поступају по „процедури“ тако што ће по Гњилану и околним општинама проналазити и хапсити српске цивиле, физички их малтретирати и пљачкати, те затварати у просторије у подруму Интерната и да према лицима која су приведена у подрум нечовечно поступају, да их муче до смрти, да комадају након тога тела жртава и стављају их у различите цакове, те да их у циљу прикривања трагова злочина бацају у

воде Ливочког језера код Гњилана, у велике контејнере за смеће у близини Интерната или на друга места, те да преостале Србе колико могу протерају и опљачкају, говорећи им између осталог, и то окр.Алији Реџеп: „Јесте видели шта треба да радите Србима, треба убити све Србе колико можемо“, а окр.Ајдари Фазлија: „Ваше наређење је да убијете колико највише можете Срба, колико можете да протерате и опљачкате, не допустите да прођу лако, доведите их овде у подрум“ и окр.Шаћири Шафир: „Видите људи, они су нама доста убили, малтретирали, дошло је време да се осветимо и да им вратимо“;

- а што је, након што су у наведеном периоду сви припадници ове јединице ОВК поступали по тим наређењима, имало за последицу да је најмање 267 лица српске и друге нелабанске и албанске националности, било противправно затварано и физички злостављано, а од тога:

- најмање 80 лица сурово мучено до смрти и убијено и то: Агуши Ђемал, Анастасов Иван, Антић Живко, Антић Јован, Антић Негован, Антонијевић Небојша, Арсић Стојан, Арсић Драгољуб, Арсић Ненад, Богдановић Славко, Гигић Влада, Дајић Радован, Денић Чедомир, Димић Момчило, Ђорђевић Сашко, Живић Зоран, Здравковић Зоран, Здравковић Ђорђе, Зуљи Џемо, Илић Милисав, Илић Новица, Илић Лазар, Јаћимовић Драган, Јацић Коста, Јовановић Мирослав, Јовановић Александар, Јовановић Горан, Јовић Мирко, Јокић Иконија, Карацић Срећко, Којић Славко, Костић Саша, Лазич Сретен, Максимовић Милан, Маринковић Слободан, Методијевић Мирослав, Митровић Миодраг, Михајловић Станојко, Михајловић Љубомир, Младеновић Зорица, Младеновић Стојанче, Насковић Живко, Насковић Лепосава, Недељковић Благоица, Николић Милорад, Николић Чедомир, Павић Борислав, Пекић Стојан, Перић Живојин, Перић Милорад, Пирић Љубиша, Пржић Велибор, Радић Тихомир, Ристић Славољуб, Ристић Витомир, Ристић Светозар, Савић Катарина, Савић Александар, Садрију Мехди, Симић Миливоје, Симић Живорад, Симоновић Благоје, Симоновић Вера, Симоновић Сениша, Спасић Доста, Стевић Добривоје, Стојановић Миодраг, Стојковић Томислав, Стојковић Добривоје, Стојковић Милоратка, Стојковић Радомир, Стојковић Живорад, Тасић Стојан, Тимотијевић Војислав, Томић Драган, Трајковић Живко, Трајковић Душан, Трајковић Слободан, Тунић Петар, Тасић Срђан.

- најмање 34 лица се и данас воде као нестала јер се њихова судбина не зна и то: Анђелковић Зоран, Антић Милисав, Антић Радован, Антић Светислав, Антић Слободан, Арсић Драган, Денић Стојан, Ђокић Богољуб, Ђокић Чедомир, Ивановић Велизар, Јовановић Вида, Лазич Божић, Милошевић Драган, Мирковић Слободан, Митковић-Лазич Душица, Пауновић Јовица, Петровић Драган, Ристић Драган, Ристић Момчило, Ристић Срба, Симић Зоран, Симић Јован, Станковић Новица, Станковић Драгица, Стевановић Зоран, Стевић Златко, Стефановић Љубинка, Стоилковић Божин, Стоилковић Станија, Стојановић Станиша, Стојановић Тихомир, Стојиљковић Драган, Столић Градимир и Тасић Саша,

- најмање 153 лица противправно лишено слободе, мучено, а затим пуштено и то: Анастасов Зоран, Анђелковић Предраг, Антић Светозар, Антић Бранимир, Антић Момчило, Антонијевић Борислав, Арсић Велимир, Арсић Дејан, Богдановић Драги, Бујић Звонко, Васић Божидар, Васић Драгиша, Васић Зорица, Васић Владимир, Васић Жикица, Вељковић Гордана, Весић Станимир, Витковић Зоран, Вујић Бојан, Вуксановић Славица, Вучковић Радомир, Денић Владимир, Денић Живко, Димитријевић Јордан, Димитријевић Милутин, Дичић Милорад, Дракулић Младен, Ђокић Славољуб, Ђорђевић Жарко, Ђорђевић Срђан, Ђорђевић Милан, Ђорђевић Славиша, Живић Родољуб, Живковић Звонко, Ивковић Јован, Ивковић Предраг, Ивковић(Марјановић) Ружа, Ивковић Славиша, Илић Живојин, Илић Југослав, Илић Витомир, Илић Олга, Јанковић Верка, Јанковић Добривоје, Јанковић Жика, Јанковић Зага, Јанковић Јаготка, Јанковић Новица, Јанковић МиливојеЈанцић Веселин, Јевтић Слободан, Јовановић Ненад, Јовановић Тихомир, Јовановић Драгослав, Јовановић Тодор, Јовановић Деска, Јовановић Мирослав, Јовановић Миодраг, Јовановић Благоје, Јовановић Влада, Карапанџић Божидар, Костић Добривоје, Крчмаревић Момчило, Лазић Предраг, Максимовић Горан, Максимовић Србољуб, Максимовић Загорка, Маринковић Милорад од оца Љубомира, Маринковић Милорад од оца Славка, Маринковић Мирса, Маринковић Славко, Марковић Властимир, Мехмети Адем, Мијатовић Татјана, Милићевић Милутин, Михајловић(Антић) Слађана, Мицановић Бранислав, Младеновић Славиша, Насковић Драган, Насковић Синиша, Насковић Ненад, Недељковић Трајан, Николић Драган, Нисић Срђан, Новичевић Снежан, Паламаревић Звонимир, Перић Горица, Перић Живојин, Петковић Бојан, Петковић Драган, Петровић Слађан, Петровић Момчило, Петровић Негослав, Радовић Предраг, Радуловић Раденко, Ракић Срђан, Ракић Жарко, Реџепа Селами, Реџепа Бојан, Реџепа Зећир, Савић Драган, Савић Никола, Савић Славиша, Сали Рама, Салихи Рамадан, Салихи Саит, Симић Љубиша, Станимировић Стојадин, Станимировић Тихомир, Станковић Зоран, Станковић Миодраг, Станковић Зоран, Станковић Драган, Станковић Небојша, Станковић Игор, Станковић Зоран, Станковић Радмила, Стевић Мирослав, Стевић Владимир, Стевић Илија, Стојановић Зорица, Стојановић Риста, Стојановић Стојан, Стојановић Давид, Стојановић Велибор, Стојановић Драган, Стојковић Властимир, Стојковић Милош, Стојковић Слободан, Стојковић Момчило, Стошић Александар, Стошић Дејан, Стошић Мирослав, Тасевски Александар, Тасић Радивоје, Тепавчевић Срђан, Тодоровић Филип, Тодоровић Предраг, Трајковић Данијел, Трајковић Јанко, Трајковић Стојадин, Ђамиљи Сали, Филиповић Звонимир, Фуруновић Небојша, Цветковић Светислав, Цветковић Томислав, Цветковић Властимир, Цветковић Илинка, Цуцкић Бранислав, Чунгуровић Стојанка, Мирковић Сретен, Мирковић Санела, Богдановић Зоран;

II

окривљени:

Алији Реџеп, Алији Садик, Алији Идриз, Нухију Шемси и Халими Рамадан

-неутврђеног дана током јуна месеца 1999.године, након што су се по његовом наређењу у дворишту Интерната у Гњилану окупили сви припадници јединице „ОВК“, која је смештена у овом интернату, окр.Алији Реџеп наредио окр.Алији Садику, окр.Алији Идризу, окр.Халими Рамадану и окр.Нухију Шемсију да свим окупљеним демонстрирају како треба да се убијају српски цивили и то тако што ће убити 2 НН цивила, па је поступајући по његовим наредбама, окр.Алији Садик, довезао жуто возило „Аскона“ врањанских таблица у коме су се налазила два мушкарца, и једна жена, сви српске националности, окр.Алији Садик, Алији Идриз и Халими Рамадан извели ове цивиле из тог возила, а окр.Алији Идриз и Халими Рамадан узели старију жену, оборили је на бетон и завезали јој једну ногу за жуто возило „Аскона“ којим је управљао окр.Алији Садик, а другу ногу за возило „Застава 128“ отворено-жуте боје, врањанских таблица којом је управљао окр.Нухију Шемси, након чега је окр.Алији Реџеп наредио окр.Алији Садику и окр.Нухију Шемсију да лагано крену са возилима у супротном смеру, говорећи: „Крени полако, немој брзо да јој узмеш душу“, те су возила кренула и растргла ову старију жену која је врештала, па како је ова жртва још увек била жива, окр.Алији Идриз и Халими Рамадан су јој одвезали ноге, а затим завезали руке на исти начин пошто су се возила вратила уназад, па је окр.Алији Реџеп поново командовао: „Хајмо сада руке, не дајте пуно гас, не журите“, те су окривљени Алији Садик и Нухију Шемси вођњом у супротном смеру поново растргли ову жену и на тај начин је лишили живота, а затим на исти начин лишили живота и старијег НН мушкарца српске националности, после чега су по наређењу Алији Реџепа окр.Алији Идриз узео секиру из гепека „Асконе“ и пред свима исекао ова два тела, а окривљени Халими Рамадан, Алији Идриз, Алији Садик и Нухију Шемси ставили делове тих тела у цакове и возилом „Аскона“ одвезли и бацили у Ливочко језеро, док је трећа жртва млађи цивил српске националности спроведен у подрум интерната, где је касније убијен након мучења од стране НН припадника ОВК;

III

окривљени:

Ајдари Фазлија, Алији Реџеп, Шаћири Шаћир, Муслиу Шефкет, Алији Садик, Алији Идриз, Мемииши Агуш, Хајдари Фатон, Нухију Шемси, Хасани Ахмет, Хасани Назиф, Халими Рамадан, Хајдари Самет, Хајдари Ферат, Сахити Камбер, Садику Селимон, Фазлију Бурим, и сведок сарадник „Божур 50“

-заједно са осталим НН припадницима ове јединице ОВК, у периоду од прве половине јуна 1999.године, до краја децембра месеца 1999.године, поступајући по напред наведеним наређењима описаним у тачки I, у саставу

више различитих група, на територији града Гњилана, Камника, Влаштице, Каменице и других околних места, учествовали у паљењу кућа и противправном затварању и физичком малтретирању већег броја цивила српске, неалбанске и албанске националности, од чега су најмање 56 цивила убили на улици, по кућама, а највећи број затворили у подрумске просторије Интерната и убили мучећи их и сакатећи до смрти, тако што су им ломили прсте четвртастом цеви, моторцанглама вадили нокте и зубе, убадали језик ножем, ударали по глави металном четвртастом шипком, закуцавали упаљач кроз отвор на лобањи, убадали ножем по телу, пуцали из пиштоља у тело, задавали ударце рукама и ногама по целом телу, давили их кесом и „жицом давилицом“, одсецали им полне органе мачетом, ножем разрезивали гркљане и до сада је утврђен идентитет 2 жртве и то: Младеновић Зорице и Младеновић Стојанчета,

- на истим местима и у исто време, већи број заробљених жена цивила, међу којима и заштићене сведокиње „Ц1“ и „Ц2“ понижавајућим и деградирајућим поступцима силовали, према њима нечовечно поступали и наносили им повреде телесног интегритета, на тај начин што су у више наврата појединачно и групно употребом силе према њима вршили обљубу, стављајући им своје полне органе у вагину, ректум или у уста, терајући их да при томе прогутају њихову сперму, тукли их пендрецима по рукама, ногама и целом телу, гурали им пендреке у вагину, уринирали по њима, пљували их, услед чега су заробљене жене задобијале повреде вагине, ректума, руку и ногу и целог тела и трпеле велике патње,

па су тако:

1.

**окр. Халими Рамадан, Алији Идриз зв. „Рамуш“, Нухију Шемси зв. „Шема“,
Мемиши Агуш, Хасани Ахмет, Хајдари Фатон,
сведок сарадник „Божур 50“ заједно са НН припадницима ОВК**

13.јуна 1999.године, у подруму Интерната у Гњилану, лишили живота Младеновић Зорицу, Младеновић Стојанчета и две НН женске особе српске националности, на тај начин што су Младеновић Зорицу, Младеновић Стојанчета и још једну НН женску особу, окривљени Мемиши Агуш и Хајдари Фатон заједно са више НН припадника ОВК противзаконито лишили слободе у близини аутобуске станице у Гњилану, након чега је оштећене сведок сарадник „Божур 50“ возилом марке „Лада“ беле боје пребацио до Интерната у Гњилану, где су их преузели окривљени Нухију Шемси, Алији Идриз, те их заједно са окривљеним Хасани Ахметом, Мемиши Агушом, Хајдари Фатоном, Халими Рамаданом и другим НН припадницима одвели у подрумске просторије, где су ово троје оштећених заједно са још једном НН женском особом коју су у подрумске просторије довели НН припадници ОВК, у „процедури“ мучили до смрти, након чега су, да би сакрили трагове злочина, раскомадали тела, и то

окр.Мемиши Агуш ручном тестером, а Хајдари Фатон секиром и потом их ставили у цакове које су Мемиши Агуш, Хајдари Фатон и сведок сарадник „Божур 50“ однели бацили у контејнере поред Интерната;

2.

окр. Мемиши Агуш и сведок сарадник „Божур 50“

неутврђеног дана у другој половини јуна 1999.године, код Зелене пијаце у Гњилану, лишили живота НН мушкарца цивила српске националности, на тај начин што су га сустигли и обојица ухватили, након чега је окривљени Мемиши Агуш преко главе оштећеног пребацио напреду од жице за давлeње „давилицу“ и затезањем га усмртио;

3.

окр. Мемиши Агуш и сведок сарадник „Божур 50“

неколико дана након догађаја описаног под тачком 2. у Гњилану, у улици која води од Дома Војске према пошти, лишили живота НН старијег мушкарца, цивила српске националности, на тај начин што су пришли оштећеном, окр. Мемиши Агуш га ударио у пределу стомака, од чега се оштећени савио унапред, а сведок сарадник „Божур 50“ му пребацио давилицу преко главе и затезањем га усмртио;

4.

окр. Алији Идриз зв. „Рамуш“, Мемиши Агуш, Хајдари Фатон, Нухију Шемси зв. „Шема“, Халими Рамадан, сведок сарадник „Божур 50“ заједно са НН припадницима ОВК

неутврђеног дана, у периоду од средине јуна до краја септембра 1999.године, у подрумским просторијама Интерната у Гњилану, лишили живота НН цивила, два Србина и једног Албанца, на тај начин што су их окр. Мемиши Агуш, Алији Идриз, сведок сарадник „Божур 50“ и још један НН припадник ОВК противзаконито лишили слободе и спровели до Интерната, где су у подрумским просторијама млађег Србина и Албанца везали за цеви на плафону, док су старијег Србина довели за сто, где му је прво окр. Фатон Хајдари ударцима металном четвртастом цеви поломио прсте на рукама, затим наставио да га том цеви удара по телу, након чега су га истом таквом цевима по телу ударали и Мемиши Агуш и сведок сарадник „Божур 50“ и остали, те је у просторију ушао окр.Халими Рамадан, обративши се присутнима да је срамота како не знају да бију, узео четвртасту цев и њоме ударцем у пределу темена главе оштећеном разбио лобању, а потом му кроз начињени отвор у лобањи укуцао упаљач, након чега су сви присутни припадници ОВК и преостала два

оштећена убили, мучећи их и сакатећи до смрти, и на крају су сва три тела раскомадали и ставили у цакове које су окривљени Нухију Шемси и Хајдари Фатон возилом „Застава 128“ одвезли и бацили у Ливочко језеро.

5.

окр. Мечиши Агуш, Алији Идриз, Нухију Шемси, Хасани Ахмет, Хајдари Фатон, сведок сарадник „Божур 50“ заједно са НН припадницима ОВК

неутврђеног дана у периоду од средине јуна до краја септембра 1999.године, у подрумским просторијама Интерната у Гњилану, лишили живота три НН цивила, мушкарца, српске националности, на тај начин што су их најпре Мечиши Агуш, Алији Идриз, Нухију Шемси и сведок сарадник „Божур 50“ у Гњилану противзаконито лишили слободе, а потом спровели до подрумских просторија Интерната, где су им везали руке за цеви на плафону, у ком тренутку су им се придружили и окр. Хасани Ахмет и Хајдари Фатон и сви заједно тренирали кунг фу ударце на оштећенима, након чега су сви присутни започели „процедуру“ мучења, тако што су металним цевима ударили оштећене по прстима и телу, те је у просторије ушао припадник ОВК зв.„Дракула“ и рекао:„Хајде да испијемо српску крв“, затим убадао жртве ножем, гурао им прст у ране да би крв јаче текла, потом напунио чашу крвљу и попио је, након чега су опет сви тукли жртве, а потом окр.Мечиши Агуш на жртвама испробао свој нови пиштољ „Валтер“, тако што их је поређао једног иза другог и потом испалио 9 метака – цео оквир у стомаке жртава, проверавајући у међувремену колика је пробојна моћ пиштоља и тако их усмртио, а на крају сви присутни раскомадали тела жртава и у цаковима у два аутомобила превезли и бацили у Ливочко језеро;

6.

окр. Хасани Ахмет заједно са још једним НН припадником ОВК

неутврђеног дана, у периоду од средине јуна до краја септембра месеца 1999.године, лишио живота жену и мушкарца, НН српске цивиле старије животне доби, на тај начин што их је са спрата солитера у Гњилану бацио кроз прозор.

7.

окр. Хајдари Фатон, Мечиши Агуш, Хасани Ахмет, Алији Идриз, Халими Рамадан, Нухију Шемси, сведок сарадник „Божур 50“ заједно са НН припадницима ОВК

истог дана кад и дело описано под тачком 6., у стану у солитеру у Гњилану, лишили живота четири жене и два мушкарца – НН цивиле српске националности и опљачкали имовину из тог стана, на тај начин што су сазнавши

да у том стану има Срба, развалили врата, ушли унутра, тражили од присутних оружје, па када је један од мушкараца отворио фиоку шпорета да би им предао аутоматску пушку, тројица припадника ОВК из аутоматских пушака испалили рафале према оштећенима и том приликом једну жену и мушкараца убили на лицу места, док су други мушкарац и још једна жена били рањени, након чега је окр.Фатон Хајдари ножем убо рањену жену више пута у пределу груди, а затим јој пререзао гркљан, док су рањеног мушкараца одвели у другу просторију сведок сарадник „Божур 50“ и НН припадник ОВК зв.„Удба“, док су остали чланови групе силовали друге две жене, а потом рањеног мушкараца и ове две жене ножевима заклали, након чега су одвезли вредније ствари из стана и напустили лице места, а окр.Ахмет Хасани касније тела уклонио;

8.

окр. Алији Реџеп, Ајдари Фазли, Шаћир Шаћири, Алији Идриз, Нухију Шемси, Алији Садик, Мемиши Агуш, Хајдари Фатон, Хасани Ахмет, Халими Рамадан, сведок сарадник „Божур 50“ заједно са НН припадницима ОВК

неутврђеног дана у периоду од средине јуна до краја септембра 1999.године, у Гњилану, у насељу Камник, лишили живота једну старију женску особу и једног младића НН цивиле српске националности и опљачкали имовину из куће, на тај начин што су окр.Ајдари Фазлија и Реџеп Алији наредили Алији Идризу да припадници ОВК оду у насеље Камник и да оданде истерају и опљачкају Србе, након чега су Алији Идриз, Нухију Шемси, Алији Садик, Мемиши Агуш, Хајдари Фатон, Хасани Ахмет, Халими Рамадан, сведок сарадник „Божур 50“ заједно са још неколико НН припадника ОВК, возилима „Лада“, „Застава 128“ и „Опел Аскона“ отишли на дату локацију, прескочили зид и у башти затекли старију жену коју је сведок сарадник „Божур 50“ ухватио рукама око врата и главе, након чега је окр.Фатон Хајдари пришао и рекао: „Хајде да видимо како бело дупе има ова старија жена“, па су је сви силовали, након чега је из куће изашао младић, молећи их да га пусте, да ће им његови родитељи платити да га не дирају, али су га Идриз Алији, Рамадан Халими и Садик Алији, ухватили, везали, па је окр.Фатон Хајдари чекићем који је пронашао у дворишту ударио старицу по глави и на тај начин је усмртио, затим сви заједно одузели вредније ствари из куће, а младића лишеног слободe спровели код команданата Алији Реџепа, Ајдари Фазлије и Шаћира Шаћирија, који су га испитивали, од његове породице тражили откуп и на крају после неколико дана, НН припадници ОВК га убили по њиховом наређењу;

9.

окр.Алији Идриз и Халими Рамадан

неутврђеног дана у периоду од средине јуна до краја септембра 1999.године, у близини Фабрике акумулатора у Гњилану, лишили живота НН мушкараца цивила српске националности, на тај начин што су у оштећеног

пуцањем из ватреног оружја испалили више метака, потом ставили у возило „Лада“ и одвезли у непознатом правцу;

10.

**окр. Халими Рамадан, Алији Садик и Алији Идриз заједно са НН
припадницима ОВК**

неутврђеног дана, у периоду од средине јуна до краја септембра месеца 1999.године, противзаконито лишили слободе НН мушкарца цивила српске националности, на тај начин што су га у центру Гњилана, Рамадан Халими, Садик Алији и Идриз Алија, ухапсили и одвели у Дом Војске Југославије, где су га предали другим припадницима ОВК, који су га тамо неколико дана држали, потом пребацили у Интернат, где су га мучили и убили;

11.

**окр. Мемиши Агуш, Хајдари Фатон, Халими Рамадан,
Алији Идриз, сведок сарадник „Божур 50“ заједно са НН припадницима
ОВК**

неутврђеног дана у периоду од средине јуна до краја септембра 1999.године, у Гњилану, лишили живота једног НН цивила Албанца, на тај начин што је Фазли Ајдари издао наредбу окр.Агушу Мемишију и Фатон Хајдарију да се организују, оду и ликвидирају Албанца српског шпијуна, који живи у Гњилану, након чега су Агуш Мемиши, Фатон Хајдари, Рамадан Халими, Идриз Алији, сведок сарадник „Божур 50“ и још неколико НН припадника ОВК отишли на дату им адресу у близини зграде Електро дистрибуције, ухватили оштећеног и испред зграде у којој је становао, убили га пуцањем из ватреног оружја у главу и то Агуш Мемиши пуцањем из пиштоља италијанске „Беретке“ кал. 7,65, а окр.Фатон Хајдари и остали из „Калашњикова“; а тело са разнетом главом оставили на улици као пример другим Албанцима;

12.

**окр. Мемиши Агуш, сведок сарадник „Божур 50
заједно са НН припадницима ОВК**

неутврђеног дана у периоду од средине јуна до краја септембра 1999.године, лишили живота три НН цивила српске националности, на тај начин што су Агуш Мемиши и сведок сарадник заједно са још неколико НН припадника ОВК, у близини џамије, противзаконито лишили слободе оштећене а отом их спровели у подрумске просторије Интерната, где су их „по процедури“ мучили до смрти;

13.

**окр. Муслију Шефкет, Фазлију Бурим, Садику Селимон,
сведок сарадник „Божур 50“ заједно са више НН припадника ОВК**

неутврђеног дана у периоду од средине јуна до краја септембра 1999.године, у подрумским просторијама Интерната у Гњилану, лишили живота два НН цивила српске националности, на тај начин што су Муслију Шефкет, Фазлију Бурим, Садику Селимон и други НН припадници ОВК, лишили слободе оштећене, спровели их до Интерната где су их скинули наге и „по процедури“ мучили, те је у једном тренутку у просторије ушао сведок сарадник „Божур 50“, рекао једној од жртава да узме у руку полни орган друге жртве и повуче, што је овај и учинио, након чега је сведок сарадник замахом мачете одсекао полни орган оштећеном који је од бола пао, а окривљени Селимон Садику га полио водом и рекао: „Шта ту лежиш пичка ти матерна у тој води, устај, ниси дошао на свадбу“, након чега су сви присутни окривљени наставили да туку оштећене до смрти;

14.

**окр. Муслију Шефкет, Хајдари Фатон, Хајдари Ферат, Фазлију Бурим,
сведок сарадник „Божур 50“, заједно са неколико НН припадника ОВК**

неутврђеног дана у периоду између средине јуна и краја септембра 1999.године, у Гњилану, у подрумским просторијама Интерната, лишили живота тројицу НН цивила српске националности, на тај начин што их је Шефкет Муслију заједно са другим НН припадницима ОВК противзаконито лишио слободе и спровео у подрумске просторије Интерната где су започели „процедуру“ мучења, на тај начин што је окр.Шефкет Муслију четвртастом металном шипком ударао по коленима оштећене, у ком моменту су у просторију ушли окривљени Хајдари Фатон, Хајдари Ферат и сведок сарадник „Божур 50“, те је Фатон Хајдари узео металну четвртасту цев и њоме три пута ударио по глави једног од оштећених, уз речи: „Види шта ме је Рама научио“, након чега је кроз начињени отвор у лобању оштећеног укуцао упаљач, а потом су присутни окривљени наставили са мучењем оштећених до смрти;

15.

**окр. Ајдари Фазлија, Хајдари Ферат, Хајдари Самет, Хајдари Фатон,
Сахити Камбер, Мечиши Агуш, сведок сарадник „Божур 50“, заједно са НН
припадницима ОВК**

у више наврата у периоду од средине јуна до краја августа 1999.године, у Гњилану, у насељу Бела земља – Циганска махала, лишили живота 13 НН цивила ромске националности, на тај начин што је Мечиши Агуш, Хајдари Фатон, Хајдари Самет и сведок сарадник „Божур 50“ у више наврата бацали

бомбе у ромске куће у којима је било људи, након чега су Ајдари Фазлија, Хајдари Фатон, Хајдари Ферат, Хајдари Самет, Агуш Мемиши, Сахити Камбер и други НН припадници ОВК пуцали у куће док су људи били унутра, након тога улазили у куће, претресали, пљачкали имовину из тих кућа, убили онога ко је на пронађеним фотографијама био у униформи, жене силовали, палили куће и тела убијених масакрирали и спаљивали и у двориштима и у кућама;

16.

**окр. Хајдари Фатон, Мемиши Агуш,
сведок сарадник „Божур 50“, заједно са НН припадницима ОВК**

неутврђеног дана у периоду од средине јуна до краја септембра 1999.године у подрумским просторијама Интерната у Гњилану, лишили живота три НН цивила, на тај начин што су окр.Хајдари Фатон и Мемиши Агуш заједно са НН припадницима ОВК у „процедури“ мучења убили три цивила и заједно са сведоком сарадником „Божур 50“ и још једним НН припадник ОВК исекли и у цаковима, возилом „Лада“ беле боје одвезли и бацили у Ливочко језеро;

17.

**окр.Мемиши Агуш, Нухију Шемсији, Хасани Ахмет, сведок сарадник
„Божур 50“ заједно са НН припадницима ОВК**

неутврђеног дана у периоду од средине јуна до краја септембра 1999.године, лишили живота најмање једног НН цивила српске националности у селу Влаштица, на тај начин што су у два возила дошли до села и док је сведок сарадник „Божур 50“ остао код возила, остали ушли у кућу у којој су живели Срби и из аутоматског оружја пуцали у више лица и тако убили најмање једног цивила;

18.

окр. Хајдари Фатон

неутврђеног дана у периоду од средине јуна до краја септембра 1999.године, у Косовској Каменици, лишио живота два НН цивила српске националности, на тај начин што је из возила „Лада“ беле боје, којим је управљао сведок сарадник „Божур 50“, Фатон Хајдари из „Калашњикова“ испалио више хитаца у тела двојице Срба и на тај начин их усмртио;

19.

окр.Хасани Ахмет заједно са још једним НН припадником ОВК

неутврђеног дана у периоду од средине јуна, до краја децембра 1999.године, лишио живота једног НН цивила српске националности, на тај начин што је оштећеног ухватио у близини парка код аутобуске станице у Гњилану, одузео му личну карту и заједно са још једним НН припадником ОВК га тукао до смрти и бацио у оближњи шахт;

20.

окр. Идриз Алији, Халими Рамадан, Хајдари Фатон, Садику Селимон, Фазлију Бурим, Хасани Ахмет, Хасани Назиф, Сахити Камбер, Хајдари Самет, сведок сарадник „Божур 50“ заједно са НН припадницима ОВК

неутврђеног дана у периоду од средине јуна до краја септембра 1999.године, на првом спрату Интерната у Гњилану, у једној од просторија, нечовечно поступали и нанели велике патње НН цивилима српске националности, оцу и ћерки, на тај начин што су држећи им нож под грлом, приморали оца да стави свој полни орган ћерки у уста, а потом на исти начин га приморавали да изврши обљубу над ћерком;

21.

окр.Мемиши Агуш, Хајдари Фатон, Хасани Ахмет, Хасани Назиф, Фазлију Бурим, Хајдари Самет, Хајдари Ферат, Садику Селимон, Камбер Сахити заједно са НН припадницима ОВК

у периоду од 17. до 23.06.1999.године, у Интернату у Гњилану, противзаконито затворили, мучили, нечовечно поступали на нарочито понижавајући и деградирајући начин и силовали оштећене заштићене сведокоње „Ц1“ и „Ц2“, на тај начин што су дана 17.06.1999.године из реда за хлеб испред продавнице недалеко од аутобуске станице, у преподневним часовима, неколико НН припадника ОВК противзаконито лишили слободе заштићене сведокиње „Ц1“ и „Ц2“ и возилом марке „Опел Аскона“ спровели до Интерната, где су их на улазним вратима преузели други припадници ОВК, међу којима је био Хајдари Фатон, који су их спровели на први спрат, где су у следећих неколико дана биле противправно затворене, без хране и воде, свакодневно силоване и тучене од стране великог броја лица, у чему су учествовали:

окр.Мемиши Агуш, који је тукао и силом принудио на обљубу „Ц1“ и „Ц2“,

окр.Хасани Ахмет, који је тукао и силом принудио на обљубу „Ц1“ и стављао полни орган у уста, те тукао и силом принудио на обљубу „Ц2“,

окр. Хасани Назиф, који је тукао палицом „Ц1“ по ногама у рукама и силом принудио на обљубу, тукао и стављао полни орган у уста „Ц2“,

окр. Фазлију Бурим, који је тукао, силом принудио на обљубу „Ц1“ и стављао јој палицу-пендрек у полни орган, као и свој полни орган њој у уста, а пребијао и силом принудио на обљубу „Ц2“,

окр. Хајдари Самет, тукао и стављао свој полни орган у уста „Ц1“ и силом принудио на обљубу „Ц2“,

окр. Хајдари Ферат, водио „Ц1“ и „Ц2“ у подрум и показао им одсечене главе Срба, тукао их и силом принудио на обљубу „Ц2“,

окр. Садику Селимон, тукао и претио „Ц1“ да ће је заклати, тукао и силом принудио на обљубу „Ц2“

окр. Сахити Камбер, тукао и силом принудио на обљубу „Ц2“,

више НН припадника ОВК, тукло, силом принудио на обљубу „Ц1“ и „Ц2“ и уринирало по „Ц2“,

након чега су „Ц1“ и „Ц2“ пребачене у други објект под контролом ОВК у селу Угљаре општина Гњилане, где су тучене и након тога пуштене на слободу, под условом да одмах напусте територију АП Косова и Метохије:

22.

окр. Хајдари Фатон, Хајдари Самет, Садику Селимон, заједно са НН припадницима ОВК

дана 27.06.1999. године, у периоду од око 08,00 часова до поподневних часова, мучили и опљачкали оштећеног који је добио Б2, на тај начин што су га око 08,00 часова ујутру четворица униформисаних и наоружаних НН припадника ОВК противзаконито лишили слободе, и из његове куће у Гњилану одвели у Интернат, где су га у једној од просторија више сати тукли палицама по телу у групама од по 4–5 припадника ОВК, међу којима је био и Хајдари Фатон, након чега су оштећеног у послеподневним часовима пустили из Инетрната уз претњу да не сме да излази из куће, јер ће у супротном бити убијен, а наредног дана око 11,00 часова је група од 5 припадника ОВК, међу којима су били Хајдари Самет и Садику Селимон дошли код оштећеног и одузели му возило марке „Фолсваген Сантана ЛХ“ подгоричких регистарских ознака, као и документа за то возило;

23.

окр. Хасани Назиф, Алији Идриз, заједно са НН припадницима ОВК

дана 19.06.1999. године, противзаконито лишили слободе и мучили оштећеног Б1 и његову супругу као и његовог пријатеља, на тај начин што су их око 11,30 часова на аутобуској станици у Гњилану окр. Хасани Назиф и још један НН припадник ОВК ухапсили и одвели у просторију на аутобуској станици у којој су их тукли и испитивали око сат времена, након чега су оштећеног Б1 и

његовог пријатеља одвели у Основну школу „Селами Халичи“ у насељу „Гавран“, где су их предали другим припадницима ОВК, док су оштећену супругу Б1 више НН припадника ОВК задржали и малтретирали до 17,00 часова, када су је пустили на слободу, за које време су оштећене Б1 и његовог пријатеља у Основној школи тукли бејзбол палицама и гуменим пендрецима десетак припадника ОВК, међу којима је био и Алији Идриз, а затим истог дана око 15,00 часова оштећене одвели до зграде бивше Ватрогасне станице, где су их предали припадницима КФОР-а;

24.

окр.Хајдари Самет заједно са НН припадницима ОВК

неутврђеног дана у другој половини јуна месеца 1999.године у Гњилану, противзаконито лишили слободе заштићеног сведока А5 и његовог брата и оца и мучили заштићеног сведока А5 и његовог брата, на тај начин што су их на аутобуској станици 20-ак НН припадника ОВК ухапсили, потом заштићеног сведока А5 и његовог брата одвели у кућу у насељу Ченер чесма и предали другим припадницима ОВК који су их бејзбол палицама тукли више сати, међу којима је био и Хајдари Самет, који је заштићеног сведока А5 тукао палицом и пиштољем, након чега су сву тројицу пустили на слободу;

- чиме су извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142. ст.1. КЗЈ у вези чл.22. Кривичног закона Југославије, у вези члана 22 КЗЈ, као саизвршиоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала тужиоче. Обзиром да тужилац чита скоро већ 1 сат, пре него што пређемо на нека објашњења, даће нам тужилац, ту су неке техничке грешке биле и на следећу фазу направимо паузу у трајању од рецимо 20 минута.

За овим суд одређује паузу у трајању од 20 минута, дакле до 16:20 часова.

Хвала. Седите.

НАСТАВЉЕНО У 16:33 часова.

АДВ. НЕМАЊА ГОВЕДАРИЦА: Судија, пре него што наставимо за колегу Марка Миловића што је дошао заменик морао је нешто хитно да оде тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ви мењате колегу Марка Миловића?

АДВ. НЕМАЊА ГОВЕДАРИЦА: Марка Миловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте пуномоћје. Хвала.

КОНСТАТУЈЕМО да је претрес напустио заменик браниоца Марка Миловића, па ће у даљем делу претреса њега да мења адв. Говедарица Немања који предаје пуномоћје.

Тужиоче, оно што сам питала за она објашњења?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих објаснио нарочито колегама који су добили ову оптужницу и окривљенима, има неколико ситних измена што због техничких грешака приликом куцања, а после ћу објаснити и неке измене које су везане због добијања статуса заштићених сведока.

Ево овако да кренемо на страни 6, последњи пасус уместо броја 80, значи реченица је «најмање 79 лица сурово мучено до смрти и убијено», уместо броја 79 треба да стоји 80, то смо тако прочитали данас.

На страни број 8 испод имена Тунић Петар је додато име Тасић Срђан.

Испод тога, ово што је црним ојачано најмање 35 лица уместо броја 35 треба да буде 34.

На страни 9, брише се име Тасић Срђан.

Значи, јасно вам је Тасић Срђан није међу несталима него је међу убијенима.

На страни 17, под тачком 5 грешком је писало Хајдари Ахмет, није Хајдари Ахмет, него Хајдари Фатон. Наравно то је јасно из текста испод тога.

На страни 25, тужилаштву су се обратили сведоци који су овде наведени под иницијалима у тачкама 22 и 23 и због страха за своје породице за њихове животе тражили заштиту због чега је тужилаштво упутило допис суду, суд је донео одлуку и ти сведоци су добили заштиту идентитета и ознаке тако да је ово лице СП сада Б2, а МС је Б1. Због тога нема ни идентитета. Овако, значи СП то је под тачком 22, у другом реду, уместо СП треба да буде Б2.

Под тачком 23, значи у другом реду ове тачке, уместо «оштећеног МС», треба да стоји «Б1», његову супругу и његовог пријатеља, значи нема више «оштећеног МС» него «његовог пријатеља». Значи, «оштећена» је супруга «Б1», а «оштећеног Б3» је пријатељ. Исто у шестом реду «оштећене МС», то је значи Б1 и «његовог пријатеља», уместо значи Б3. У осмом реду, уместо «оштећене МС» треба да стоји «супругу Б1» и у следећем реду за које време су оштећене МС и Б3 уместо тога треба да стоји «За које време су оштећене Б1 и његовог пријатеља».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. То је то. Мислим да су се браниоци снашли. Оптужени можда немају код себе оптужнице, али су могли да прате. Дакле, измене се састоје у томе што је једно лице грешком на списку несталих, а заправо је то лице Тасић Срђан на списку оних који су мртви, затим у погледу тога што су описане радње Хајдари Фатона, али је наведено грешком име Хајдари Ахмет који не постоји и ово последње је тужилац објаснио. Да ли сте сви то разумели? Јесте. Можемо ли да наставимо сада са саслушањем оптужених. Изволите?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, пре него што наставимо, ја сам мислио на почетку, али нисам прекидао план рада, био сам дисциплинован. Када је прочитана оптужница пре него што се окривљени изјашњавају појединачно ја бих хтео преко вас, нећу директно јер смо јуче рашчистили, да се не враћам тужиоцу, питао за нека објашњења која сам од јуче до данас чуо, односно појашњења од стране представника тужилаштва. Изречено је у средствима јавног информисања да је ово суђење високог ризика. Ја нисам разумео и не знам шта та формулација значи, да ли је реч о неком, просто не могу да објасним себи па тражим објашњење од вас, односно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, ви сте читали новине или гледали вести и сада ћемо тиме да се бавимо.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Жив сам човек, а ја сам видео представника овлашћеног овог тужилаштва који је изрекао у камере да је ово суђење високог ризика. Ја га не осећам тако одмах да вам кажем и то сам схватио да је то својеврстан притисак на ово веће. Ако ви немате никакав ризик да радимо, ја немам, али молио бих објашњење и појашњење да се на почетку суђења изрекне таква квалификација. Шта иза тога стоји то је једна ствар и друга ствар такође у истој изјави стоји да је неким сведоцима прећено. Ко је претио и коме ја то не знам, ја сам бранилац морам да знам. Можемо ли да знамо од стране тужилаштва ко је то претио и коме јер би предлагали неке сведоке у допуни доказног поступка итд., дакле то има утицаја на овај поступак. По страни то да, мислим генерална примедба не разумем такве изјаве уопште. Само што смо почели, није ни оптужница прочитана и једно питање, то се односи на вас, на веће, односно Вас лично као председнице већа зато што сте прочитали видим врло помно овај предмет списе. Ја јесам гледао списе али нисам запазио тамо сем покушај доставе оптужнице и позива за главни претрес овим лицима којима се суди данас у одсуству. Сва та лица су са територије Прешева, чак има и улица. Значи, пребивалиште у Прешеву, па ја питам да ли је било покушаја доставе па није успела, па је зато предлог тужилаштва да се суди у одсуству јер нису доступни, јер из ових података из оптужнице се не види или до сада ја нисам видео да је био покушај него се напротив види да су на територији Србије, па мислим онда да не стоји та квалификација и констатација да нису доступни. Ово веће, ви одлучујете, ја само питам. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Нећемо се бавити. Још нешто?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Процедурално само једно питање, молим вас, то је шт се тиче оптужнице. Када сте објашњавали око превођења и могућности коришћења је л' имамо и тај проблем даље преводиоца. Да ли сте случајно или намерно испустили ову вашу наредбу, је л' она остаје на снази или не да ја знам како да се владам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да водите и Незер Ношаја наравно. Значи, осим Незер Ношаја можете користити услуге наших тумача, њихови телефони су доле у писарници. Што се тиче плаћања, односно накнаде за услуге за Незир Ношаја то је исто као кад позовемо сведока ми њему не шаљемо унапред новац да он дође овде да сноси трошкове карте итд., он то плати сам, ми му то затим исплатимо из буџетских средстава, тако ћете и Незир Ношају испоставити

фактуру, уколико сте ви то њему платили који је тај његов рачун за то превозиће приликом посете и ми ћемо то да платимо оним редом када суд буде имао средстава. Значи, оним редом као и сви други. Позовите наше тумаче, односно она лица која су на списку сталних судских тумача. То су ови људи који нам преводе овде. Бројеви телефона су у писарници. Нећемо се бавити, седите молим вас, уопште. То је то, значи наши тумачи овде који су са списка, има ту још неких на списку, погледајте значи списак судских тумача ко је расположен он ће поћи, а ова господа која седе овде и преводе овај спис су расположена да пођу, кажем посебно је слободан господин Гани Морина да пође.

Затим, нећемо се бавити тиме шта је ко рекао за које новине, за коју телевизију итд. Ако вас то узнемирава немојте тако помно да пратите вести, на пример промените канал или тако нешто. Тужиоче пустићу вас после да одговорите.

Затим, што се тиче тога ко је претио сведоцима или уколико одбрана буде сазнала за тако нешто везано за сведоке које ће предложити, има надлежних органа који се старају о томе, то није ово веће, зна се коме се пријављују претње и коначно што се тиче ових лица којима се суди у одсуству ја сам јуче поменула.

Сада ћемо да читамо решење Кв.В. 47/09 (К.В. 2/09) од 20.06.2009. године за ова лица да се њима суди у одсуству где је и образложено, а ви сте све то добили због чега се овим оптуженима суди у одсуству, тако да ћемо то касније да прочитамо.

Тужилац је хтео нешто да одговори, дакле у овој фази. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мене чуди да управо један од учесника, један од оних који се јуче прославио давајући интервјуе, управо бранилац Крстић, па је имао одређене приличне непријатне изјаве везане за саму оптужницу и са овај поступак који никако није у складу са неким фер поступањем. Чудим се што није навео и изјаве неких других људи с којима је он видим врло добар био јуче да се суди у одсуству људима који нису ту, који нису у бекству. Нећу уопште коментарисати одлуку суда који је донео одлуку али исто то чуди да осим тог правничког погледа на свет, то је потпуно јасан из увида у списе, али поштовани колега Крстић врло добро зна да та лица или бар ова прва три која су на оптужници нису доступни нашим државним органима јер су се управо са колегом Крстићем срели у Гњилану, који су их и ангажовали, тако да ако. Да ли је ово висок ризик или није висок ризик, да ли је неко прећено или непрећено користимо тај податак да је он у поступку за сада 9 лица, 9 сведока добило заштиту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужиоче, нећемо значи расправљати о новинама, о вестима, о тако томе. Ви наравно гледајте можете пре претреса, пре него што ћемо овде, да разговарате, тако да то више нећемо коментарисати. Немојте молим вас сада да коментаришете. Ево сада ћете сви да добијете. Није ово скупштина, ово је претрес.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Из ове изјаве сада тужиоца ја сада сазнајем, дакле, да сам дао изјаву и то врло комотно, је л' тако, која је погодила ону страну. Ја хвала богу да ћу увек такве изјаве давати. То је једна ствар. Друга ствар, ја да сам тог

тренутка знао да ово суђење је високог ризика, ја бих се бојао да дам било какву изјаву. Да ли то тужилаштво хоће да одбрана занеми, да ћути. Неће ћутати. То је једна ствар. Друга ствар. Сада сазнајем где сам ја био и с ким сам разговарао. Да ли сам ја то на мерама прислушкивања, праћења, хоћу да знам. Ево видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче. Да вам кажем, сада седите све је евидентирано, седите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја хоћу да седнем али он ми не да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда седите, не говорите он за заменика тужиоца за ратне злочине овде.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Могу ли да сазнам овај податак да ли сам праћен? Из овога бих ја тако разумео, не знам како сте ви разумели. Да знам како да се понашам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим вас.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Можда се ја уплашим толико па да одустанем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас да се понашате тако што ћете прво да седнете, друго да искључите микрофон. Тужиоче, немојте одговарати. Нећемо се бавити тиме вама. Ја ћу сад једино браниоцу да уручимо.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се браниоцу Здравку Крстићу, Марку Кастратовићу, Ђукановићу и Планојевићу уручује по један примерак решења којим је одређено суђење у одсуству.

Затим, ја сада опомињем овде браниоце да се више не упуштају у то шта је ко рекао, за које новине, које вести итд., а тиме шта се дешава са браниоцима бавићемо се једино у контексту овога предмета. Иначе, ово друго сматрам заиста да је сада потпуно неважно. Тужиоче, мислим да нема потребе ни да одговарате. Можемо ли сада да кренемо на саслушање оптужених? Може. Добро.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНИХ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За оптужене Ајдари Фазлију, Алија Рецепи, Шаћири Шаћир, Муслију Шефкет, Алија Садик, Алија Идриз, Нухију Шемси, Халими Рамадан, ЧИТА СЕ решење Окружног суда у Београду Веће за ратне злочине Кв.В.47/09 (К.В.2/09) од 29.06.2009.године, којим је одређено суђење у одсуству према овим оптуженима, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 ст.1 КЗ Ј, а по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ бр.16/0 од 25.06.2009.године.

За овим се из заседања изводе сви оптужени осим Мечиши Агуша.

А Мечиши Агуш се позива овде на месту за оптужене.

Дакле извешћете све оптужене осим Мечиши Агуша, сачекајте господине Агуш, немојте укључивати ништа.

САСЛУШАЊЕ ОПТ.МЕЧИШИ АГУША

ОПТ.АГУШ МЕЧИШИ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, сачекаћете да сви изађу из суднице. У заседању је Мечиши Агуш, ја вас сада позивам да ли сте разумели, да ми прво кажете да ли сте чули оптужницу, да ли сте разумели, ви сте претходно добили јел тако, упознајем вас са правом да се у поступку користите својим матерњим језиком, и реците ми прво на коме ћете језику говорити?

ОПТ.АГУШ МЕЧИШИ: Ја би био добро само да носим слушалице на албанском, а причаћу на српском, боље да разумем, а причаћу на српском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени изјављује да своју одбрану може да износи на српском језику и да се у том смислу одриче права да се користи својим језиком, али да за сваки случај жели и да чује како му се питања и остало преводи на матерњи албански језик, па се констатује да се испитивање оптуженог обавља преко тумача.

Реците ми сада да ли признајете да сте учинили кривично дело за које сте оптужени?

ОПТ.АГУШ МЕЧИШИ: Никад у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим оптужени позван да се у смислу члана 320 изјасни да ли признаје да је учинио кривично дело за које је оптужен изјављује: «ја то нисам учинио».

Сада вас позивам да се изјасните о овој оптужби, да изнесете своју одбрану а затим ћемо вас питати оно што је остало нејасно.

ОПТ.АГУШ МЕЧИШИ: Не се чује баш добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, позивам вас сада да изнесете одбрану и да нам кажете шта је то заправо било.

ОПТ.АГУШ МЕЧИШИ: Да испричам значи где сам био, шта сам био? Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како год хоћете, ви сте причали и давали одбрану пред радницима полиције.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте лишени слободе, затим овде код истражног судије.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли остајете при тој одбрани или не и да ли можете ту онако?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Ја остајем од моје одбране то што сам рекао ја, а не комунисти што су писали то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су били комунисти?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Комунисти, полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицији?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а у односу на одбрану код истражног?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Само комунисти може да пише нешто што ја не причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у односу на одбрану код истражног судије?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Био сам сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије како сте били сами?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Кад смо дошли, не код истражног судија, то треба да знате и ви, да ми кад смо дошли на овом суду што је, то је највелика срамота ове државе, да у овом суду смо били отукљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте били?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Отукљени, да, доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа то нисам разумела шта сте рекли.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Били смо отукљени у овом зграду. Да.

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Пребијени, пребијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у односу на оно код истражног судије, како сте били сами, јел био ту ваш бранилац?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Мој бранилац био, ја нисам тражио никакав браниоц што је био Душко Лапац ни у 26.децембра ни у 28., он је био присутан на крају моје изјаве од само једну реченицу ме је питао, рекао да ли мрзиш Срби, ја то време сам рекао, што рекао сам погрешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се то десило?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: У суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у суду?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или у полицији?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Не, овде у суд кад сам причао мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у суду вас је код судије Плазанића питао бранилац Душко Лапац тако нешто?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Пред Синиша Важић, на крају изјаве то је био та питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а у односу на оно што сте код истражног судије се бранили, а кажете да су у полицији бележили комунисти, а код истражног судије?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: То не, овде није био, пред истражном судијом било коректно, то што сам видео ја, нисам прочитао изјаву, али ако нису потписали нешто друго, ја прихватим ту моју изјаву што сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ајде нам сада онда кажите шта је било.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ја можем да ви кажем и од дана кад сам путовао на Албанију све што сам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како год ви сматрате да треба да нам кажете.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ако можете то изјаву што пише, ја кажем моју изјаву што сам причао, не, другу што су наместили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, причајте нам вашу изјаву.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ја у 1999., на крај, пред краја бомбардовања НАТО путовао сам за Македонију, путовао сам за негде 15 до 20 лица где пише у изјаву да сам путовао за 15 лица у Албанију то је лажна прича, ја сам путовао са четири лица. А у Прешево реко сам да тија лица су били избеглице, међу њима је био жене и деце, што нису имале везе, никакве везе они с нама. Јединствени ја што сам путовао за Албанију, после тога сам отишао у Лојане, у село Лојане у Македонију, тамо ми се придружио Самет Хајдари, па и његов зет, његов зет није хтео да долази за обуку, него је хтео да долази само да нађе његов брат што је слушао да је његов брат је био рањен у Косову и се налазио у Тирану у болницу, у Куманово ми се придружи још један дечак што је био од околине Гњилана, и тија четири лица смо путовали за Албанију у Скопље смо предали нашу документацију, личне карте, ствари што смо имали, добили смо још по 35 марака и оно што смо имали, и један друг картон што је био фалц де сам био ја писан као из Косова да сам и идем да придружим моју породицу у Албанију. Стигли смо до Албаније, у Тирану су не чекали неки други лица, од ту су не пребацили у једну месту где смо спавали два дана, зет на Самет Ајдари није нашао његов брат, значи, и дошо с нама због што није имао паре, ту у то кућу смо срели још тре војника од ОВК, за први пут у мом животу што сам видео ја војник у униформу и са амблем ОВК, '99., у Албанију, они су били премештени да се баце у једно месту због што није имао довољно војници, после два дана смо путовали за место Фекен, где сам држао обуку ја. Ту смо били ја и Самет Хајдари, значи тај из Куманова и из околине Гњилана и његов зет. Ту смо вежбали 12 дана, мислим 12 дана, испричаћу после осам дана што смо били ту дошо један војник што из Косове, значи, био у једну јединицу с мене, и рекао да због што ту нисмо имали ни телевизор ни радио ни ништа, реко да КФОР је улазио у Косово већ пре два дана, била велика галама, али нису нас пустили нама да се враћамо у Косово, били смо још четири дана, њина намера је била само за друг циљ, због што рекли су да терен је миниран али није био у питање због што све рупе где су тренирале други лица ми смо чистили тог терена, од тог дошли су седам камиона, путовали смо до Тиране, у Тиране где сам рекао у изјаву да неко се вратио на Њемачку или за Швајцарску то је била истина, због што сам поздравио се са два лица, где пише у изјаву да све ово организирано је

било, то је лажна прича, они сами су избацили, то није ратни злочин, али то није моја изјава. Ми смо путовали због што ту су нам дали по 50 марака, значи, да путујемо сами, ми смо окупили тије паре, негде пет, шест лица, узели смо један комби, путовали смо увече, у једну месту смо били блокирани, можемо да кажем и четири сата, пошто је био једна саобраћајна несрећа аутобус са нешто друго, и отуд сам спавао само кад сам се разбудило био сам у једну велику колону што је имао пуно цивили, што се враћају за Косово, имају трактори, камиони, приватне коле, и смо се приближили ту, видели смо заставу њемачку заставу што је био КФОР од њемци, њемачки КФОР. Ту сам био јединствени ја што сам био у долној униформу, значи панталоне и чизме, а горе сам имао црну мајцу пише «кока-кола». Ту су хтели да ми узмеју то због што ја сам имао тренерке и патике, али један војник ми је узео реко да иде у Тирану да узме паре, и није се вратио никад више, због то сам остао ја без униформе, без цивилен одеће. Ту смо пролазили и стигли смо до Ђаковице, у Ђаковицу смо мењали, отишли са аутобусом не са комбијем више, стигли смо до Приштине, у Приштину је био мирно све, ни лично да има они рат ни ништа, осим што је било аутобуска станица бомбардирана, ту смо узели један аутобус, приватан аутобус од Прешево «Вели транс» и путовали смо за Прешево, за Гњилане, рекао сам на њега сам познао то што дели карте у аутобус, да ли можемо да долазимо због што нисмо имали личне карте, реко није могуће без личне карте да се вратите у Прешево, отишли смо до једно место што ја први пут у мом животу био сам у том месту, значи једна је раскрсница, ако идемо десно значи иде за Поповицу, ако идемо право иде за варош у Гњилану, само ту што сам видео ја Србе, али имало пуно КФОР, био блокада, али ми смо крећили на леву страну, стигли смо до, значи стигли смо до Гаврана, што је прочитао сам у једну изјаву, што је много смешно, да ОВК је био у «Селама Алаћи» школа, ту је био КФОР, то је лажна прича, осим тога од те школе до Интерната није имао ни једну месту КФОР ко они што прича «Божур 50», то је лажна прича и он никад није био војник ОВК. Стигли смо до Интерната ја и Самет Хајдари, ту смо срели три лица што сам познао ја, што је Скендер Халими, Фатон Ајдари и Наим Максуди, срео сам и Фазлија Хајдари значи. И ту је много смешно где прича Слађан да је имао једна рампа или некоје пријавница, то су лажне приче, није имао никад, можда је имао пред то што полиција је била у то зграду, пред, у време бомбардовања НАТО у Интернату, то је истина. Фазли Ајдари ми је рекао мене и Самет Хајдари да се враћамо у Прешево, рекао да не зна нико за вас и немате услови овде, рекли смо да можемо, али сад како да идемо због што нисам имао одећу, рекао то ће да нађемо, каже јел имаш неку другу месту да спаваш да не те види нико у Интернат, реко сам осим ујака што имам у Гњилану немам друго, али ујак отишо за Македонију у то време, нисам знао дал се врати. Ту смо спавали тај ноћ, значи Самет Хајдари је делио собу са Фатон Ајдари и Скендер Халими, ја са Наимом, и од Наима сам познао још једно друго што је Хаки Велику, двојица су били у ОВК, ја и Самет не. Самет Хајдари тај ноћ је спавао, сутра је отишао код његов зета и никад више није био ту, то је лажна прича, Самет, а ја сам спавао још седам дана због што нисам имао где да спавам, где сам рекао да нисам имао где да спавам то су бацили у Малишево, ја можемо да ви гарантујем све ово што

причам да улазим и у полиграф, са свим сведоцима. Зашто овде је мафијашка прича то зна и тужилац, зна Ивица Дачић, знамо и ми из Прешево све ко је «Божур 50», што је срамота да се ради толико зло у Прешево он да не иде никад у затвор, то је срамота, све друго што прича у моју изјаву, то је лажна прича, они су отишли на такав начин што смо били ми отукљени, 150 километра имате наше слике, већ познајемо Удбу има пуно, пуно зблица за Удбу, где и зец је признао да је слон. На такав начин је отишао и тужилаштво и Ивица Дачић и сви и ја не можем да верујем да каква полиција је овде, клошар долази у моју кућу у униформу и ме украде, 800 евра, ја не можем да зовем тог полицајца, да ми малтретира и дете и све, ја не можем да верујем то. Дошли смо у Београд, од Ниша до Београда нису нам отукли, него нису били ни исти лица, у 25.децембра то је лажна прича да је изјава, ја сам срео тог мафијаша у Прешеву, то је срамота, он је тражио од мене да држим два калшњикова та ноћ, каже сутра долази моје муштерије, а њему муштерија била значи жандармерија. Срео сам ја у то време што причају ови да дају изјаве то је лажна прича. Сутра «Божур 50», жандармерија је потресио његову кућу само да изгубе траг, све наше куће што су биле малтретирани, отукљени, пљачкани, код њега не, код су ушли у кућу његовог стрица, видели су људе, у 26.децембра он ме отукао мене у базу жандармерија, ја можем да зовем слободно и кад нисам крив не се плашим ни од бога а не од државе. Он мене ме отукао у базу, територистичку базу жандармерије у Прешеву, од лопови, видео сам њега кад су ме отукли, бацили од комби, био сам лом, имате и слике и све, кад ме убацио мене, ја сам имао руке назад, главу доле, вреће имао сам до овде због што нисам могао ни да дишем, њега су питали да ли је он, он је рекао, није одговорио, само два пута ме удари у стомак, исте панталоне, исте летње ципеле су биле и то у цивилно одећо, што сам видео ја у 25.децембра. Што можете да разумете и ви, ја не можем да ве разумем вама сад, ви имате факултет имате све, како је могуће, ја сам био киднапиран кажем, не ухапшен, и доста ви је био само један позив да ме зовете мене, не би био ништа друго, јер би дошао и сам, зашто не бежим од ништа, нема од што да бежим ја. Али то што се десило с нама, то су мафијашке приче, и ово је политика, ништа друго није. Видите и сами да у изјаву 25.децембра био сам оптужен да сам убио толико људи Албанци у Прешево и то су ратни злочини, зашто сад нису у изјаву, зашто иде тужилац у Гњилане, кад може да нађе у Прешево те злочине, ко је «Божур 50», зашто изађе 13 година у то време, ја 16, Самет Ајдари 15, Фатон Ајдари 13. Шта хоће тужилац са овом да исприча, да крије његово кривичне деле, његове злочине у ова држава што је урадио у Косово и тија деца што су убили да каже да су војници од ОВК, јел тако, како може 13 година да буде један човек војник ОВК. Он каже да ја сам био, моја породица је била у Македонији, цело време, то зна и полиција да је био у Прешеву. Овде има два породице да сам у крвну освету, дао сам и доказ, не знам зашто ви не водите ту истрагу, са браћом Алијом и браћом Хасани, пре 30 година, ја имам 30 година, не знам, не памтим никад да сам причао са браћом Алијом, чак у полицију сам сазнао које право име на Рамуш Алију, ми смо знали као Рамуш њега, он је бодио мог брата, то је и у полицију и све. Ја се чудим зашто нису водили то истрагу где сам реко ја 26.децембра, у 26.децембра нико

није ме питао мене у вези моје изјаве, су ме питали глупости, кад кажем глупости ја ћу да дајем некој предмети, некој примери, ви разумете сами, зашто пушим малборо, зашто нисам ожењен, јел крадем у Италију, јел се бавим с дрогом у Италију, да ли сам плаћени убица у Италију, зашто држим брадицу, ко има коњ у Прешево, све ове ствари немају везе са ратни злочини. Тражио сам четири пута да идем у полиграф сам, да уверујем, кажем, цитирам опет комунисти, да уверујем, због што, то што се десило с нама то је лажна прича. Тужилац то зна колико кривична дела има «Божур 50», и то, и то цитирам тај број «Божур 50» зашто су отишли баш тако далеко 50, зашто нису ставили божур 2, божур 3, 07, него тачно то су кривична дела његова, то је срамота «Божур 50» да ви пцује државу, да ви пцује униформу, да ви пцује полицију у очи полиције и он да не иде у затвор. Ја сам борац сам, био сам у рат, у Косово не, за жал кажем, за жал нисам био зашто нисам кукавица, сваки човек има право да се одбрани његову породицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде да се вратимо на ово кад сте дошли у Интернат, јел нисте имали могућности да, нисте имали где да спавате и тако даље, шта се ту дешавало.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: У Интернат, да. Био сам седам дана, седам дана био сам ту што нисам имао где да спавам, срео сам мог унука после, отишо сам код њега, нисам имао ни долњи веш нит ништа, и више нисам се вратио у том Интернату, то је лажна прича, све то што причам ја можемо да потврдимо у полиграф, то што је избацено од изјаве Фатон Ајдари што лепо покаже, узмите изјаву Фатон Ајдари и моју, само што су мењали мало, мало што су мењали. Фатон Ајдари каже два лица са врећом, мене са чарапом, све, све лажне приче су. Фазли Ајдари видео сам где пише да војници, старешине сам видео са униформе и за пиштољ, то је истина, видео сам кад је био, кад су сахрањени неки лица су носили од бригаде 138 Агим Рамадани што «Божур 50» никад у Гњилану у животу није газио његова нога у том терену, никад, он је био мој војник «Божур 50», у ОВПМБ, био у два места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А о ком рату причате?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: У Прешево. Све што се прича за Косово, он нема ни један доказ, ја можемо само да ве уверим, да не причамо глупости, нек ми донесе четири слике, то што је био војник у Прешево са тије људи, три година што је био до '99., то у Албанију што причаш, то је лажна прича, не ве разумем ни вама. Он у Тетово спава због што не може да пролазе границу са Албанијом, где се налази граница у Албанију, Тетово-Албанија, још три града је далеко. Али са чаробњацима имам поса овде, много улоге играју овде људи, много улоге, чак и неписмени се праве, «Божур 50», јакну држао у месец јули, па то је срамота да се каже, ја и у том затвору то сам мислим што је хладно, ја нисам могао да држим мајцу у месец јули а не јакну, а он јакну. Нек ми донесе једну слику што је, да сазнамо да ми затворе мене уста, да не причам више, једну слику што је тренирао у Албанију, или једну да ни нађе што је сликан у том рату у бригаду 138 Агим Рамадани, или једну у Интернату, са тије људи, само једно, само једно. И пре тога хтео сам ја сам да се пријавим на то што се покаже да казна, што нису људи овде, то није истина, то није истина људи да су у бекству, то је лажна

прича, сваки човек иде, ја сам сигуран да иде у Хагу, барем за неки лица што знам, али овде није могуће да се ради једна, како се десило с нама, не препознали нас све, то су срамоте, то су срамоте. Први дан кад смо изашли на препознавање чули смо, било лепо, био у овом месту, она познаје све Србе а не Албанце, а другу опет пребацују се наше слике, а чули смо, други пут нисмо чули никога, ни судију ни никога, нисмо знали ни да ли има човек или да има мачор или шта, шта има другу страну. То је страшно, ако је у питање заштићени сведок, у реду, нек заштити његово тело, а зашто његов идентитет, зашто нисам био заштићен ја, зашто су бацили моју слику у новине, ја сам сигуран да ја ћу да изађем од овог суђење, нема никакав доказ, нико не може да има, никад у животу против мене, чак што је најлепо тужилац два дана ме моли мене да изађем ја лажан сведок, нуди паре, нуди све, ја се чудим, ако сам ја ратни злочинац нек ме казни, зашто да ми нуде паре мене, зашто да ми нуди друг пасош, нек нуди на тија људи што су истерани Срби или у Босну или у Хрватску, нек нуде тима, ја имам кућу, а они људи немају кућу, зашто мене. зашто иде после, дигне оптужнице и иде код Амета Хасани да нуде паре да изађе лажан сведок, то су мафијашке приче, није тужилаштво, није суд, зашто, ја не знам, ако ја сам убио ти људи, треба да будем кажњен, а ви не треба да газите на крв ваши људи, да ми дајете мене друг пасош, друго име, друго презиме, не ми треба, моја породица ми оставио једно име и то хоћу да држим цел живот. Овде имате људи неписмени, Самет Хајдари, господо ви не можете да разумете какав живот је имао човек, ако он је урадио једно кривично дело у животу, ја ћу да држим казну уместо њега, ја ћу да држим, осим у Албанију што је био и ни тамо није вежбао, зато што пре то је имао саобраћајну несрећу он, ударио са главом у кабину трактора, он не памти ништа, не памти ништа, ни данас да питаш сутра он заборави шта је питао. И зато он није случајно да су гађани тија лица неписмени, није случајно, али с мене су грешили много, с мене су грешили много, тужилаштво је грешило много, то зна. Што је најсрамота госпођо ја не ве разумем вама, «Божур 50» сад изашо да је дошо у мај, јел тако, први догађај у Интернату што је много смешно, имамо десет доказа за то што је изменио изјаву, тешлица, у другу страну изађе секира, Реџеп Алију долази ујутру, другу зађе поподне, после све све изменио, све је изменио. Ако узмемо те ствари сад, «Божур 50» је дошао у Интернат, ви кажете да је у месец јуни, пре три дана, после три дана боравка њега у Интернату се десило то у бетону... да, после седам дана пише се десило код пијаца де сам убио ја човека с њега и ако не постоји он. То су десет дана, трећи догађај се дешава код близине, значи близине поште, што каже после три дана, то су тринаест дана, четврти догађај изађе у 13.јуни, сад изађе да он у мај дошао у Гњилане и видео КФОР, па чак и ОВК, ал ову глупу оптужницу, можемо да кажем слободно глупу оптужницу пише лепо и јасно 10.јуни је потписан споразум у Куманово између НАТО алијансе и тадашње државе Југославије, где у 20.јуни су се повукли значи полиција, војска не пише и паламилитарна војна, треба да пише то је истина, су се повукли, то значи до 20., су били полиција и војска тадашње државе Југославије, е како је могуће Ц1, Ц2, и «Божур 50» у 13., нису видели КФОР, ОВК, можда су имали братство јединство КФОР, ОВК, војна полиција тадашње државе Југославије, чудно. Што је најсрамота прича за солитер, што је

био никад у животу, ја то не може да ве разумем вама, зашто не пита тужилац какав контакт је имао тај «калашњиков» што улазе у шпорет, то треба да пита, не треба да меша, да избегне, само да меша изјаве за шпорет прича, не прича за људи што су убијени, више прича за шпорет, то за корент, па то треба да питате и зашто има тај Србин тај «калашњиков» унутра, за одбрану или за украс у собу, не изађе ни за одбрану ни за украс, да би имао за одбрану би убио тије што, би се одбранио од тија људи, него чега док сломе врата, док улазе унутра, оставио «калашњиков» он извади «калашњиков» и што за мене прича, ништа не каже, он упише његове казне, силовање бабе, госпођо ја, ви не треба да ми верујете мене, баците мене и њега у полиграф, онда разуме с какву животињу имате ви посло, силовао бабу, Садика се звала, Босанка, његов муж је био Идриз, та босанка има само један зуб, ја разумем, ја сам млад сам, може човек да се заљуби у једну девојку, можда то будали и силује је, али једну бабу, једну бабу 70 година, то само животиња може да ради, он је силовао то, он је украо, најмање има 15 година затвор, најмање, «Божур 50», најмање. Само улица Гњиланска има више од 10 година затвор, зато њега зову «шериф града» у Прешево, он био мој војник у Прешево, и никад није био, ја гарантујем с мојом главом никад није био војник ОВК, ако он налази један доказ, ја ћу да потпишем смртну казну. Како може да прича за Шемси Нухију када он је био мој војник, ја прво би бранио себе, а не Шемси Нухију, у ОВПМБ он је био мој војник. Он је био, радио у кухињу два и по месеца, перео тањире, перео кашике, а у Гњилану је давао наређење, Шемси Нухију никад није био војник ОВК. Све ово што је испричано, овај никад не би изашо лажан сведок, и један човек лежи у Ниш, без што се каже у Србију-ни дужан ни крив, он је држао једно друштво за борци у Прешево, «Божур» имао две куће, од тија две куће, ми имамо закон, државе, народни закон, значи то је важан више од државни, био у крвну освету, мора да се пресели по закону у другу кућу, и оставио кућу празну, «Божур 50» се дружио с њега, са син, његов син, и тада то време Ивица Дачић тачно кукавица, зовем лично кукавица, све ствари што се дешавају у Прешево, дрога да се продаје јавно, то Прешево није Београд, Прешево је вако. Све ствари што се дешавају, сад може да не оптужи нама за свињски грип долази из Косова, албански терористи, нек да један доказ неком, нек убије један, нек уфати један, па ко остане нек ме оптуже. То су срамоте, ништа друго, ја сам Албанац, али Ивица Дачић хоће да се коцка, да мења Прешево-Бујановац и Медвеђу са Лепосавић-Зубин Поток-Северном Митровицом, зашто ова држава кад ти тражи 50 лица у Прешево, зашто не уапси, то не разумем ја, зашто не уапси тија лица, него остави њега да избегне, може да се организују да изађу на рат, и долази до сукоба, и ми им узмемо то пред Међународни суд у Хагу, ево тероризам долази с Косово, што је најлепо, зашто тужилаштво је чекао 10 година. Зашто није водио истрагу, кад шетам ја по Београд, зашто, па није био у питање име Косово Међународном суду у Хагу, зато, ја не разумем како је могуће да ми даје притвор месец дана Ивица Дачић мене. Не знам ко одлучује то, полиција или ви, у полицију 26.децембра рекли су да твоје суђење да буде у јесен, откуд су знали кад ја нисам ни дошао у суд, нисам ни дошао у суд, у 08.јануара, већ од 08.јануара знам ко је «Божур 50», све за њега је знао полиција, за никог другог нико није знао ништа. Питали су ме

глупости а на другу страну су напаковали ствари све, отукли су људи безвезе, знате колико сам био отукљен ја у затвору, ја већ девет месеци са ребразим нисам добро. Не можем да причам за сви командири, зашто ту сам срео људи што ја слободно можем да кажем да моја врата од моје куће су слободно отворен за тија људи, а то не значи за Ивица Дачић и неки комунисти други. Ми што смо, наши тела што је доживео у затвор то је срамота, то је срамота, али има и добри командири, ја не можем то да причам, ни један лошу реченицу, има и такви људи што служу да су у то униформи, а неки само срамоте униформу, да долази командир да ми прди пред врата, да ми пцује породицу, ајде ако ја сам крив, то треба да одлучите ви, нико друг не може да ме зове мене мафијашем, лопов или манијак или нешто друго без никаквог доказа. Са доказима навођујте колико хоћете, али без никакав доказ то ја не примам. И не се плашим од никога, кад сам крив се плашим од дете три године, кад нисам крив не се плашим од никога, можеју да ме убију, ја сад се плашим да Ивица Дачић ће да убије тог мафијаша, да баци у Прешево да ухапси неко друго, такви ствари су овде, није у питању злочин, то су лажне приче, није у питање, како ви сами можете да разумете, Гњилане три пута или четири пута има више народи и више територију од Прешево, како је могуће неко од Прешево да командује у Гњилане, или да узму сад некој од Врање да долази градоначелник у Београд. Процедура, процедура, све је исто, све је исто, све је исто. Причамо за цигане, циганску махалу, ја ви гарантујем с моју главу да он у марту 2001., за први пут у његовом животу иде код Фатон Ајдари, дезертира од Бујановца, зато он не прича мог брата што је отишо с њега у рат. Ово је срамота, он, какав човек имате ви, сведок, ако неко зове њега сарадник, за мене је иста категорија, манијак, лопов, мафијаш, знате колико оружја он продаје у Прешеву, и за то он изађе лажан сведок, није имао место где да живи више, ја сам срео њега 25.децембра, питао ме чудно, а овде се покаже да има у изјаву 25.децембра, да ако сам ја уапшен 23., како је могуће неко, «Божур 50» да види моје слике, кад ја у 26., сам био киднапиран, а он 25., даје изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што каже да сте вас двојица били заједно?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да, били смо у рат, и Фатон Ајдари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ово код зелене пијаци, па код поште, па, јесте ли видели то?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да, да гледа... Па никад у животу он није био у пијаци или у Гњилану није шетао с мене, никад у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово са жицом давилицом и то?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно са жицом давилицом што пише у оптужници?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Госпођо само једно ја, све, не верујте ништа у мене, нек даје четири слике он да је био са неком од тија људи или један потпис од тија командири што је имао, један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви јесте ли били?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: У Прешево смо били заједно, а у Гњилану он није био, и ја први пут од НАТО, почетак НАТО бомбардовање што је отишо у Македонију са породицом, мафијашка породица, ништа друго, и његов отац је

био у затвор. Више нисмо се видели до марта 2001., кад је дошао у Прешево у Мађаре, и ту је чуо за први пут мој надимак у животу, нисам имао надимак ја Цабири у 2001., или пред 2001., реко сам на полицију нисам знао ко је сведок, нисам знао ништа, зашто Ферат Ајдари није видео мене у Интернату, него његовог брата да, он боље би причао за мене него за његов брат, због што нисам био, био сам недељу дана што нисам имао где да спавам, па нису ме сматрали ни као војник, то је и срамота, и ја сам био, отишо сам за рат, али због што је прекинуо НАТО, долази до решење да прекинемо рат, то је нешто друго, али то ако портује са десет хиљада људи ти за Албанију то није злочин, то знате и ви. Он изјаву све што су причали други лица су узели мало по мало и монтирали су њега. Гледајте код Фатон Ајдари, каже да је била једна бела «лада», они су избацили њега бела «лада», то је лажна прича, гарантујем с мојом главом, и ја држим све казну, од све ти лица што су овде, све, ја ћу да држим, ако он ми доноси један доказ, ништа није упитано, то је срамота да зове тужилац њега сарадник. Ја се чудим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још нешто везано за ову оптужбу и ово што вам се ставља на терет?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Питајте слободно шта хоћете, ја ћу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, за сада ви кажите још ту шта имате, па ћемо сада по новом Закону питања да, тај поступак испитивања се сада обавља другачије, нећу прву ја да вас питам, него мислила сам да ли има још нечег од тог шта сте причали код истражног судије, или у полицији, нешто још што би хтели да кажете везано за све ово што вам се ставља на терет?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: То није моја изјава, ја моју изјаву прихватим то што сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије, јел?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да, рекао сам да после седам дана сам, ја нисам знао да ће да од то датум што сам дао ја да падне два сведоци или три или четири, што је Слађан Петровић, што је Ц1, Ц2, то је смешно, не познаје ни град Ц1, Ц2, што ја, ја можем слободно да кажем да оне нису сведокиње, оне су проститутке, уплаћене проститутке, како је могуће у 13. јуни, једна у 13. јуни је киднапирана а друга у 16., једна поподне, једна ујутру, а били су заједно, ја не можем да верујем кад она каже да у 25., су биле у слободно, а држали су пет до шест дана, како изађе од 13. јуни до 25., изађе 12 дана, па како је могуће да иде он у Лучани, директно у Лучан, кад треба да пролази Добросин, Кончуљ па после да идеш у Лучане, па то је друго место, има 15 километра, ако су били толико отукљен, толико малтретирани, то не би могао да стигне ни човек што познаје то место, а не неко што није био никад у том месту, ја барем знам зашто мој ујак живи тамо, том путу, то није могуће. Сад ја сам оптужен и од «Божура 50» а и од Ц1 и Ц2, сад изађе до 20. јуни је био војска и полиција у Гњилану, како је могуће у 13., су видели КФОР и ОВК у Гњилану, за мене није било потребно ни да траје толико дуго ово суђење, без никакав доказ ја сам издржан овде, без никакав доказа су дошли и малтретирали су моју породицу, украли су ме, отукли су 150 километра, знате и како је било моје тело, спао сам, уместо да ме воде у болницу, треба да дајем изјаву. Имате моје слике, нек даје тужилац како сам био отукљен, и још

данас нисам добро са здравље. До четири нисам спавао кад сам видео јуче мој отац како је ослабио десет кила. Ја нисам кукавица, нек ми нађе један доказ неко, само један доказ, ја ћу да држим казну све други лица, не само моју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: И ја сам рекао пред, кад смо дошли да сазнамо ко су сведоци, реко сам то је «Божур 50» ово и ово, име, његов надимак није Вук, какав Вук, он је Тоша, познају и деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са овим 13 цивила ромске националности, са том Белом Земљом и то?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Белом Земљом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Испричаћу нешто друго ја сам Белом Земљом, што је много смешно, каже да су бацили бомбе, и запалили су кућу кад су били људи унутра, јел тако, после су улазили у ту кућу, нашли су неке слике где некој од њима је био у војној и борили се, нисмо разумели ништа, идемо полако. Кад бациш бомбу у кућу људи може да загину, па неко може да остане и жив, кад запалиш кућу шта се деси с тим људима унутра, изгору, и кућа изгоре, зашто слика није изгорела, после кога да бодемо више, где каже да смо боли, кога да бодемо, што је најсмешно тужилац пита њега шта се дешава са цигани, он каже да иде за аутобуску станицу, нико не пита а откуд ти знаш, зашто не може да се види до аутобуске станице, то су четири километра. Откуд је знао он да иде у аутобуску станицу, дал је пратио или да ли је питао, или треба да пита да ли је био сигурно место у аутобуску станицу или шта је, због што то половину пута је био КФОР и УНМИК и све, зашто нису улазили у то, нису запаљени убијени људи, он нема појма за, ја можем да гарантујем само за Аустрију где се бави дрогом тамо «Божур 50» то не знам шта је урадио, за Прешево гарантујем с мојом главом да он никад ни један Србин није ударио шамар, ни цигану, гарантујем ја, познајем њега, не знате ви колико злочине је урадио он у Прешеву, тужилац то зна, зна, зато употребим мафијаш. Он не би изашо никад лажан сведок, спасио сам живот у рат у ОВПМБ, њега, плакао као курва, спасио сам му ја живот њега, он да изађе против мене, али човек више није могао да живи у Прешеву, био је уплашен, од једне стране од Албанци, од друге стране УДБА. Дођи овамо сад, ти си урадио ово, ти си урадио ово, има 20 година затвор, ако изађеш лажан сведок ми опростимо то све, сад сваки мафијаш, можеш да убијеш и премијера, да изађеш лажан сведок за нешто друго и ти су у слободу. За то, то на мафијашки начин је отишао ово све, зашто да крије идентитет његов, Ивица Дачић каже лепо па и министар паде, каже да нико није јачи од државе, што значи да не можем ни ја да будем јак, нек заштити његов тело, његов кућу, његов лице, његово име, зашто, зашто знају шта је урадио он и каква кукавица је, све пљачке знам де је урадио, барем неколико знам, што најмање изађе 20 година затвора тије ствари што је урадио, а никад не иде у затвор, ја ћу да питам у полиграф ако хоћете, да се уверите и ја ћу да идем за тија злочине а ја ћу да питам све друго њега, све друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да вас питам ово сечење тела и стављање у цакове и бацање у језеро и у контејнере?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Па гледај госпођо, узмите две изјаве и гледајте лепо. Прву изјаву ја и Фатон Ајдари смо били, ја сећам се, ударам два комада једно тело, значи, са тестером, а Фатон Ајдари прича у прву изјаву да комада од главе до каиша значи овде, а у другу изјаву, и то са тешлицом, што сам питао госпођу Еду Радоман Перковић за сћепат а у другу изјаву изађе за Фатон Ајдари деле, и ја делим у комада од каиша до главе и то се са Фатон Ајдари са секиром а не са тешлицу, треба да знам ако ја сам мушкарац мушкарац, ако сам женско женско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тешлица, то вам је тестера, јел?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Све је измењено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете шта вас питам. Тешлица то је тестера?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Тешлица, тешлица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тешлица тестера?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Тестера је све друго, тешлица значи Фатон Ајдари је делио у комаду, прва изјава а у другу са секиром, зашто пролазили су два месеца, пао мало киша, она секира, тешлица расте, онда долази до секире. Узмите само то где каже један ствар где каже отишао он са белом «ладом» узео је два лица, једно место каже да су узели доле, другу каже, другу изјаву каже код реке, трећу каже питај за једну слику, каже да познајем у центру у град, четврту каже у сокак, сад у ту оптужницу пише код аутобуске станице, ни једно место није исто, ни једно место, ни једно место. Да би био само једно место да би био исто. Па гледајте ви де пише за солитер, у страница мислим 65 или је 48 кад питају на слику каже да су били четири мушкарца и два жене, а у солитер каже четири жене два мушкарца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са тим солитером уопште било?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Он није био никад у том солитеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел ви знате где је тај солитер?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Не, солитер знам, знам у Гњилане, ја имам ујак, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то бацање бабе и то?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Ја лично нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се то десило или није?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: То што је силовао то бабу у Прешево што је описано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не силовање, него то бацање из солитера?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: У солитера, ја нисам, лично нисам био никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули или нисте, јел било то уопште, јел се десило?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Ја ти кажем да КФОР је био у том зграду и није био могуће неко да ради то, то може да се увери, тражите од УНМИК-а и од КФОР-а и од све, можете да се уверите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви чули да се то десило?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Јесам чуо од Скендера Халими и то је био 2000., и ја нисам причао јер смо у крвну освету са браћом Алију, Хасани, де прича у изјаву де је изашло да ја, су ме питали у полицију рекао сам да не причам, реко сам да су отукли мог брата и то је у полицију, мој брат је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Отукли, био у болницу мој брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Мој брат Демуш Мемиши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко га је тукао?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Па два браћа Хасани су отукли, и ја не причам већ пред рата, с њима никад нисам причао, а овде сам мешен с њима, што је најлепо он не зна ко је старији од два браћа Ајдари, браћа Хасани они су близанци, а он убија људе с њима, спава код њима, иде код њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: «Божур 50».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Божур».

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Не зна ни чак колико џамије су у Гњилану, па не зна што није украо као у Прешево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са тим бацањем кроз прозор то било, то сте чули?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Јесам чуо, то је био 2000., имао сам ногу у гипс, срео сам Скендер Халими, нисмо се срели већ дуго, вратио сам се од Добросина, значи био сам у лов тамо, и то време сам имао скршену ногу, сломљену ногу и срео сам у пут са Скендером, био са једном друга Наим, он је радио као конобар у једну пицерију, срели смо њега и реко где живиш сад, због што нисмо се срели дуго времена, кажем код ујака и ме пцувао, да не причам сад шта, каже јел ти живиш у шуме тамо где не живе ни мечке, а браћа Хасани живе у, Кенгури значи, тако зовемо ми, живе у солитер. Кажем па како у солитер, каже па шта је, бацили су бабу, али ја лично не верујем зато што он је шалвивџија Скендер и никад није имао везе с њима, они ни не причају с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је надимак Африканац, Индијанац или Кенгур?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Ја у нашу улицу зовемо Кенгури, они чували су неке козе пред рата, а као Африканац, као Индијанац ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Никад, у ОВПМБ је био његов брат Назиф у село Буковац, то знам да је, смо чули као Качак, али пре тога нисам ни видео никад њега, нисам ни познао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова процедура, јесте ли ви чули за ту процедуру неку?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Па какву процедура кад он није био никад ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није био ту него је све измислио, јел тако?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Никад није био, његова нога никад није газио у Интернату, ја гарантујем с мојом главом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где је он био тада?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Био у ОВПМБ, то време је био већ у Прешево кад прич он то, то је лажна прича, он није био у Гњилане тада, није био никад, за први пут у његов живот он је отишао месец дана пре 2001., а улазимо у 2001., отишао у ОВПМБ у селу Добросин-Бујановац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми то не скраћено него онако све, како кажете О?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: ОВПМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али шта све то значи?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Ослободилачка војска за Прешево, Бујановац и Медвеђу значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте га скратили.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Е то, то је био, отишао са два лица да не будем ја кукавица, био сас могу братом, и један Нухи што узима ова да путује за Албанију, то није истина, у Албанију он никад није путовао, он је путовао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ту процедуру то «Божур» не може да зна јел није био тамо?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: То је лажна прича, није био никад, уопште, то су измислили тужилац с њема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел била та процедура кад сте ви били, тих седам дана, није?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Ја нисам видео то никад, то гарантујем с мојом главом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та жица давилаца?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Не може да знам како да ве уверим, идем у полиграф за то, идем у полиграф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та жица давилаца, јел то постојало нешто?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Уопште не постоји, можда су дали жандармерија њега то, због што он се дружи, зна цело Прешево да се он, од Северне Митровице долази оружје, он продаје, 250 евра продаје «калашњиков» у Прешеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: «Божур 50». Уопште он, ја ти кажем да он није, није познао никад Шаћир Шаћири, никад, није познао, то су лажне приче, он где прича за браћа Хасани, за браћа Алијом, два браћа да зна где има кућу, да, али треба да сазнамо како зна он, због што тај човек Реџеп Алију «Божур 50» је од село Курбалије, а Реџеп Алију има, његова мајка је од то село, и они су мешани међу себе, и он је био у 2006., су пуцали у њега у Ченер Чесму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кога?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: У «Божур 50». Због што је отишо да краде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел се открило?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: За то прича он, а у '99., никад није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел се открило ко је пуцао у њега?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се открило ко је пуцао у њега?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Тај човек што је хтео да му украде кућу «Божур 50».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел био Дракула?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Дракула ја уопште не познајем, уопште не познајем, чуо сам његово име у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, јесте ли чули?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: У ОВПМБ чуо сам а у Косово никад и не знам ни ко је. Што је најсмешно у 26.децембра, 28.децембра кад сам дошо код истражног судије, питали су ме мене Агуш Меммиши трчао са «калашњиков» у улицу у Гњилану, убио људи, где је у оптужницу, где је у изјаву сад то, то не постоји, нешто чудно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај пиштољ «валтер» и тако даље?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Госпођо пиштољ «берет 7» што каже, полиција је нашла у његову кућу, он све његове кривичне дела пише, «валтер» је нашао у његову кућу полиција, нашо један «калашњиков» без кундака, кинеске производње, нашао четири бомбе, ручне бомбе албанске производње, нашо један «шкорпион» што ми смо звали «шарац», метални кундак, кинеске производње, једну «паповку» и тај дан каже на полицију не можете да ми радите ништа, само можете да ми пушите полни орган, и он не иде у затвор, после два дана пуца опет у град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то, он каже то полицији?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: «Божур 50».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли ви постављали те људе, каже пиштољ «валтер» и тако поређали.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Никад у мом животу нисам пуцао са пиштољ, никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Никад у мом животу нисам пуцао са пиштољ, било који пиштољ, ово све је измислено, све је измислено, ништа друго, да би имао неку изјаву 25.децембра, барем би ме питао мене 26., а ме питају глупости, све изјаве дошо после. Али то ће да докажемо, кад изађе он да питам ја њега, он нек ме пита мене, да питамо, на полиграф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок «Божур»?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да, па то може да разумете, он не пере његове зубе, шта тражите од њега друго, не пере његове зубе, кад краде његову породицу, као дете он је спавао три недеље у шуму, питајте полицију, зна полиција, Ћира, инспектор Ћира ми је рекао да је он у четвртог разреда уплашио учитеља, носио пиштољ у школу и уплашио, то сам знао ја али полиција не. Он испричао сам то, како је могуће он, може да разуме у четвртог разреда кад је био уплашио учитеља, Садри се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да кренемо да вас пита мало тужилац, па бранилац, па ја, па онда и ви ако се сетите још нечега.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: За мене никакав проблем није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према закону сад вас прво питања поставља тужилац.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Само ако може да седнем, зашто не можемо да се издржим, због што имам повреду са ногом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може да седнете. А шта вам је са ногом?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ногом вашом шта је?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Има сам сломљено у 2000., па су ме отукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што кажете 2000., кад сте чули за тај догађај у солитеру?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Па имам и велики проблем, можете да видите у слике како су биле моје ноге отукљене, све црно су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало микрофон приближите. Добро, сад ћемо кажем вам према новим овим неким изменама Закона прво питања поставља тужилац, па затим ваш бранилац, па онда ја и чланови већа. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да кренемо од овога, рекли сте оно што, имамо и наведено да сте рекли у полицији. Јел ме разумете добро?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Причајте, причајте слободно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваша изјава у полицији, кад вас је питао суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Меммиши узимите слушалице за сваки слушај.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Не, не, не ми требају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад вас је суд питао да ли остајете при томе што сте рекли у полицији, ви сте рекли остајете при ономе што сте ви рекли а не пре оно, према ономе што су наместили комунисти, тако сте рекли?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад вас ја питам, шта су то у вашој изјави наместили комунисти, а ја не сећам се да је тамо било некога осим нас двоје и полицајаца који су се потписали на тој изјави заједно с вама?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ја господине само можем да ти кажем, ти си био само два пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево само, само на «Ви» да пробамо.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да, два пута си био код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта оптужени, тужилац интервенише у том смислу да се обраћате њему са «Ви» а не са ти, тако да кажите «Ви тужиоче били сте тамо».

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: У реду је, то разумете и ви да ја нисам некој што сам завршио за српском језику школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, због школовања, због те језичке баријере, тужилац ће то уважити, али ево тако имајте то у виду.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ја мислим у том смислу да не хоћу да не вређам никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно ми је, међутим тужилац интервенише, значи кад вам то, ето тако, обратите му се значи кад можете са «Ви».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумели сте ме, значи који део ваше изјаве није тачан и који део вам је намештен и ко је то урадио?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Значи ту где пише ја да сам путовао са 15 лица за Албанију, то није истина, отишо сам са четири лица, ту где пише да ја сам дошо само после НАТО бомбардовања, то пише да седам дана после НАТО, седам дана после улазак КФОР-а у Гњилану, што не пише то, гледајте лепо, не пише. Нисам реко ни да смо дошли организовани сви људи, ми смо сами се снашли са тија паре што су нам дали, није било ништа организовано. У Интернату ја сам спавао седам дана, неко што ме бацио у Малишево да сам био, то је лажна прича. То што су наместени ствари да ја сам видео неког командант Сами Ацију, ја нисам ни познао уопште њега, то је лажна прича. После једном са трактором узели сте од Фатон Ајдари од изјаве, гледајте сами изјаве, сами изјаве гледајте, две изјаве.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево ја сам ту, ево вас гледам у очи, па гледајте и ви мене у очи.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да, да, ја не се плашим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесмо ли, јесам ли ја био тамо кад сте ви давали изјаву, ево ја Миољуб Виторовић да ли сам био тамо кад сте давали изјаву?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Били сте мало, значи кад сте ме сликали, кад сте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али питам вас кад сте давали изјаву, да ли сам био тамо?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Два дана смо дали изјаву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Два дана, имамо једну, па сте рекли сутрадан ћете.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па смо сутрадан 27., другу.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па вас ја питам сада, јесам ли ја био тамо кад сте давали изјаву?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па чекајте, како не, па с ким сте причали?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Ми смо причали са господином Ћиром.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али кад смо уписивали, јесам ли ја био тамо или нисам?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А коме сте се жалили да вам је нестао новац и коме сте се жалили да су вас тукли?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Ви дошли сте у том тренутку, био 15 минута већ, ја сам почео већ два сата пре тога кад сте дошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, одговорите ми шта вас питам. Јесте ли се пожалили да сте тучени и да вам је одузет новац?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ко је интервенисао онда?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Ви сте написали то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, е сад како је могуће да се то деси, да ви мени кажете ја сам тучен и украден ми је новац, да ја позовем шефа Јединице за откривање ратних злочина, да он направи службену белешку с вама, фотографије се направе, крене читав поступак а да ја тамо нисам био, како је то могуће?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Ја нисам реко да нисте били, али нисте били цео дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па рекли сте да су неки комунисти писали, па вас ја питам сада, јесам ли ја тај комуниста који је нешто измишљао?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Не, не, ја нисам реко да ви сте писали то, реко сам ко је написао, и то две дана, две дана је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, па ево имамо оба дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било браниоче?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја мислим да ово није истрага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није истрага, тужилац пита, пита за себе да ли је био.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па пита, али нека пита, немој да закључује, немој да га пита ребусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не закључује.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта да закључује окривљени, окривљени одговара на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које ребусе, па тужилац и пита.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Питање је било, да ли је био тужилац ту, рекао је нисте били,били сте само задњих 15 минута, завршен одговор, а тужилац незадовољан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче немојте интервенисати.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Незадовољан са тим одговором врши притисак на окривљеног да каже управо онако како тужилац мисли, то је недозвољено, без обзира на све промене поступка, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац неки других оптужених а не управо овог оптуженог интервенише на начин на који тужилац испитује и.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Врши притисак на окривљеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не врши притисак. Седите молим вас пустите тужиоца да пита.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па добро ако није притисак, добро онда, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ову интервеницију ту код полиције и тако даље, и за тај новац, ево управо смо чули за новац који је одузет и да је тужилац интервенисао и да је затим начелник службе за откривање тражио то јел.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајмо да скратимо причу. Пише овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На најједноставнији начин могући, молим вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пише овде, упознат у смислу члана 177 став 1 Законика о кривичном поступку, осумњичени изјави желим да прочитам записник, испод тога-записник је прочитан, питања и примедби није било. Јесте ли ви ово потписали?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Није истина, није истина, ја нисам прочитао никакву изјаву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли читали ово, јесте ли потписали ову изјаву?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Ја сам потписао најмање 25 папира.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 27.децембра у 19.15 часова, јесте ли потписали ову изјаву или нисте?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Само да му објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Да видите прво зашта вас пита тужилац. Додајте то.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Зашто овде игра улогу да или не, овде не играмо да или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте да ли сте то, то тужилац пита, јесте ви то потписали и ту још пише.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Ово је моје потписање. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тужилац још ту каже да сте такође говорили на српском, да сте обавили поверљив разговор, и затим да сте читали записник, да те га читали.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То пише на крају, јесте ли видели да то пише на крају?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Не. Потписали смо на сви, и баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте читали?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: И баш би волео да гледам ово слику на Бурим Фазлију, где је мој потпис и зашто су ме, зашто су тражили од мене да потпишем ја слике, где је мој потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви сте ово потписали али нисте читали.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Јер реко сам да не ми злоупотребите мог потписа због што су отишли, ја сам сигуран да су отишли код Бурима Фазлију и рекли су да ево он признаје све за тебе, сигуран сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дајте то тужиоцу молим вас. Значи ви ово нисте читали ово што пише ту, није тачно. Добро, тужиоче, објаснио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесам ли вам ја показао, кад сте већ код те слике, јесам ли вам ја показао ту слику?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесам ли питао ко је то?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта сте рекли?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Рекли сте да познајем, видео сам у Прешеву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесам ли вас питао да ли је био у Гњилану тог лета?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте рекли?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Рекао сам нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати без микрофона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какве везе још има Фазлију Бурим са овим?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Нема ништа, али зашто мој потпис није у те слике?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел ово ваш потпис?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да, ово, али и на другу страну било, ово је скраћено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел ово ваш потпис?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, тужиоче не чује се шта питате због микрофона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пита зашто његов потпис није на тој слици, јесте његов потпис на полеђини слике.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ја можем да кажем да тужилац је дошао код мене кад сам рекао ја да то, да сам био опљачкан, да сам био отукљен и то су, није био ни потребно да ме пита неко да ли сам био отукљен, се видео, се гледао све, моје слике и моје лице како је било, и дошао у том тренутку је писао тије ствари, и више нисам видео, дошао сутра де су тражили мене да изађем ја лажан сведок и показали су једну слику од Сулејман, што нисам познао ја ко је он.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вам је то показао само ми реците?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ко вам је, јесам ли вам ја показао?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам показао?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да, слику на Сулејмана, рекли те.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ког Сулејмана, ја не знам ког Сулејмана?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Сулејмана од Рајинце, ја презиме не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: То што је са један метак, Сулејман, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се обраћате, значи ако знате знате.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: На Сулејмана Мсуси.

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Селимон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи Мсуса?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда Садику Селимон?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Садику Селимон, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Показали сте то слику што је много јасно и Слађан прича исто, и «Божур 50» прича исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ајмо овако, јесте ли тражили да идете на полиграф?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да, четири пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли били на полиграфу?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли прошли полиграф?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте прошли.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ја сам прошао полиграф.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте прошли у томе је ствар.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ја сам прошао полиграф, само хоћу да те оверујем, кад сам обукао џемпер, питао колега да ли је, реко са главом ништа, видео сам са мојим очим. Ја сам, да не би био ја сигуран, не би тражио сам четири пута да идем у полиграф и зато тражим опет, ако нисам прошао ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мени је жао што то није доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није доказ, тако да мислим губимо време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајмо овако онда даље. Шта те, јесмо ли онда разјаснили ко вам је то наместио, јесмо ли то успели да разјаснимо?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: То што су, тија људи што су написали то, тија људи што су ме питали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко су ти, неки непознати, јесу ли то ови који су потписали пријаву, или су то неки трећи, ко је то ко је вама наместио?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ту су били Ћира, био један што је био агресиван цело време, што је знао Албански језик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Ћира?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како ви то знате тог Ћиру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Ћира?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то вама неки рођак, ко је Ћира?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Инспектор, ја тако, он се претставио као Ћира код мене, ја не причам овде хумор да ли је мој рођак, зашто ја сам муслиман, и знам како име имам ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како изгледа тај Ћира?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: И не може да буде он мој рођак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како изгледа Ћира?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Ћира?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, ви сте видим, кад за некога кажете да је Ћира.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви то некако говори као да се блиски с њим.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче објашњава да се тај човек њему претставио као Ћира, тако да је то у реду, објаснио је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Ћира потписао, јел Ћира био приликом потписивања, јел Ћира био кад сам ја био?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да, био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како, који од ових људи ако то знате, који је потписао?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Два дана је био Ћира с мене, нико друго није ме питао мене, осим тебе што сте дошли, ти и један друг, што не знам ко је био, што сте питали за паре што су ми украли и што сте ме сликали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали ви браниоца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био бранилац овај Лапац?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Био 15 минута и реко сам да ја не тражим адвокат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле ја вас разумем, да су вас прво испитивали полицајци.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лишили слободе, довели ту у полицију, испитивали полицајци и да је онда требало да се све ово, ви сте тражили полиграф, рекли да су вам узете паре.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте добили батине и тако даље?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да, два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда кад је требао да се сачини записник, онда су дошли тужилац и бранилац. Да ли ја то добро разумем?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Не, тужилац је дошао у том дана што смо били уапшени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошао је тужилац чим сте ухапшени?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте давали изјаву јел дошао бранилац, кад су ово диктирали?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Бранилац је био, бранилац је отишао, Душко Лапац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И док они диктирају, јел он ту седи или не?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Седео 15 минута и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико су диктирали ово, да видим колико је то страна. Колико су диктирали? Не додајуте без микрофона, ометате ме, ових пет, шест страна, пет, колико су дуго то диктирали?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Ми смо причали два дана после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја питам ово када су ово записивали што сте потписали, колико је то, да ли је тада седео овај бранилац Лапац?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није. Него баш у ком тренутку је он седео?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ко ме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком тренутку је он седео у ком тренутку је изашао, кад су ово диктирали ко је седео ту?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Госпођо, сад и ви можете да разумете да су отишли већ девет месеци, и знате како смо прошли ми тамо, и ја сад не можем, нисам имао сахат да ви покажем за минут или сат, тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, знате шта ја вас питам. Овде су вас испитивали за једно време, констатовали су кад је то почело, констатовали су време када се то завршило, ово физички траје то писање, куцање, неко извесно време, овде нама стоји да је ту био Душко Лапац, и да је ту био Миољуб Виторовић, и тужилац вас све време пита то. Од свог овог времена, дакле када је прављен овај записник да ли је ту био тужилац и бранилац, а то ја вас разумем да су вас ухапсили тамо у кући вашој, да су вас довели у полицију, да је ту био неки Ћира, причао с вама и тако?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Пред вечер, пред да се враћамо дошао опет, пред да се враћамо тај дан, значи 26., да се враћамо у затвор, да долазимо за први пут у затвор, био, купили су малборо, дали су један упаљач, 50 динара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је дао?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Господин Ћиро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па чекајте, јесам.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ми је дао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесам ли ја био ту?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Како ниси био ту?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам ја, јесам ли ја био ту кад вам је тај неки Ћира давао цигарете и упаљаче?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Не, ниси био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам, добро, ајмо сада да, сувише смо се задржали. Кад вам је то тужилац нудио паре, пасоше и шта сте још већ навели да би били лажни сведок?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да, у другом дану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је то тачно било?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: У другом дану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тачно колико сам вам пара нудио?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Нисте нудили паре тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него, него шта сам нудио?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Рекли сте да ви можете да ми пребаците, да ми радите пасош, друго име, друго презиме, дајемо паре, ве пребацимо у коју државу тражите ви, твој живот ће да буде сигуран, нико неће да зна где живиш ни како се зовеш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то у вези вашег разговора са вашим адвокатом у вези статуса сведока сарадника можда било, јесте ли то са адвокатом причали можда?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел био адвокат кад је била прича о статусу сведока сарадника?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Не, не знам о статусу сарадника кад је био,

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сведок сарадник то је то што ви кажете лажни сведок.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви то тако зовете, јел вама неко, је било ко нудио вама да будете лажни сведок?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Не разумем то што сте рекли, извињавам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде полако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле овако, тужилац вас пита, када су вам нудили ту могућност и рекли да има могућности да одете у неку другу земљу.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да имате друго име и тако даље, ко је то вама рекао и ко је био тада са вама?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Био господин тужилац ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Лапац?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Лапац није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ћира?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ћира је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био Лапац?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Лапац не знам где је био, ту није био присутан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта сте ви, пазите, ајде сада овако, сад бесмислено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али то сад тужиоче са веродостојношћу његове одбране и овог исказа тешко да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пазите, потпуно је, овако да не буде забуне, то је и прошли пут речено приликом давања, приликом откривања имена идентитета заштићеног сведока и то сви адвокати који су тада били присутни знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нећемо на тај начин утврђивати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али то је, потпуно је јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи браниоци ће интервенисати са микрофоном, након што добију реч, тужилац ће на законом предвиђен начин се старати да добије сведока сарадника, а то није начин да се такве понуде упућују на претресу, дакле, али можемо да проверимо да ли је господину Меммиши Агушу тај статус нуђен на закону предвиђен начин, уколико сматрате да је то важно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Свима је нуђено, односно сви су се распитивали.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Баш би волео да те питам господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад, ви, не, реците. Ви не вичите, знате шта.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ако може, ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле ако још једном будете сугерисали оптуженом на који начин. Е онда немојте викаати, онда немојте викаати и не сугеришите.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Баш би волео да питам господину тужилацу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Зашто од једног ратног злочинаца траже да буде заштићен сведок кад има већ заштићени сведок.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не тражим, ево одговорам, мислим није уобичајено да ви мене нешто питате, али ја ћу вам одговорити, не тражим, питам вас да ли признајете као што вас је суд питао, да ли признајете то дело које вам се ставља на терет или не признајете, шта имате о томе да кажете, или немате да кажете.
ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како, е сад, не знам да ли то за суд, ето интересује ме само, како сте дошли уопште до приче о томе, о заштићеном сведоку? И ја да вам кажем, ја се не сећам приче о пасошима о не знам неким иностранствима.
ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да, да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим ако се ви за то баш нисте интересовали. Сећам се неких других ваших колега те вечери да су се интересовали за то, али вас се не сећам да сте питали за пасош.
ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ви сте рекли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да наставимо, да наставимо са испитивањем овог оптуженог, значи везано за кривично дело које му се ставља на терет и те радње.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је Фазли Ајдари?
ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Фазли Ајдари мој комшија, био, био мој комшија.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, где је сада Фазли Ајдари?
ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Фазли Ајдари ја не знам, ја сам у затвор већ девет месеци.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, 26., или 25. децембра, где је био Фазли Ајдари?
ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Не знам, ја сам био у Италију, 20. децембра сам дошо из Италије, то знате и ви.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знам, али шта знате за Фазли Ајдарија, где је последњи пут био, а оно што ви знате?
ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Последњи пут, ја мислим 2008., видео сам у Гњилане, 2008.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Гњилане, е где у Гњилану сте видели Фазлија?
ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Видели смо у, близу тог, како се зове, Дом за армију, био УТМК, не знам како да ви објасним.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где живи Фазли Ајдари у Гњилану?
ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: А, сад не знам, живео у циганску махалу, живео.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Живео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какве?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од кад живи Фазли Ајдари у циганској мали?
ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ја нисам био новинар да испитам то.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не знају се само новинари, обзиром да сте ви кажете комшије његов били и из Прешева.
ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да, али ја сам био комшија и у Прешеву а не у Гњилану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па сад вас ја питам, откуда то да Фазли Ајдари буде ваш комшија у Прешеву, а након тога постане становник циганске мале у Гњилану?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате за то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је то питање за овог оптуженог, значи, не оптужени немојте одговарати.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Не, не, хтео сам да му одговорим, има пуно људи што у време бомбардовања су измењали куће, отишли су у Македонију, па и у Албанију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У чијој кући је Фазли Ајдари у циганску?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: А ја то не знам, циганску.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У циганској?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како је дошао до те куће?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: А ја то не знам како је дошао, треба да питате њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли купио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде прво да се држимо овога што се тиче његове одбране, и дела која се њему стављају на терет.

АДВ. МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Извините судија, какве ово има везе са делима из оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво тога, па затим оних људи који су овде, а онда да ту истрагу оставимо за оно време које, када ово све будемо завршили, онда ако имамо времена да се бавимо тим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ово је везано за дело, сад немојте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За које, за радње које су стављене управо овом оптуженом на терет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За дело које је везано за?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Белу Земљу и тако даље, јел то, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А сад, кад је читаво циганско насеље испражњено, у једну од тих кућа се уселио Фазли Ајдари, и то је смисао овог питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци овде вичу, и ја сад већ знам шта ће они да кажу, а тужилац је чуо, ја сам вас замолила, значи прво оно што се ставља овом оптуженом на терет, па ту има доста тачка 2. III тачка 2. па тачка 1. па тачка 3. па, он се то није изјашњавао а ви сте први ту тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је «Божур 50», не морате име и презиме, него ви кажете да је он?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да, мој комшија је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваш комшија?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде, хоћете онда да идемо редом, зато сам, прво зато што је први на списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, како год хоћете, ви по закону испитујете први.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је Алији Реџеп?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Алија Реџеп?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зависи каква интервенција, нисам мало пре пустила ни браниоца овог оптуженог. Да видимо шта ће тужилац да пита.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па питам ко је Алији Реџеп?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Није у односу на тужιοца, негде имам једну примедбу која ће нас све да сачека после, јер ако и ми наставимо да питамо на овај начин, а ја се надам да ће тужилац да уважи ово, да ћемо отворити много проблема. Дозволите ми у односу на тај, управо нове измене да дам коментар. Ви морате негде да направите две, три секунде које ћете оставити прилику ако ми хоћемо да реагујемо, а да упутите било кога ко се нађе на овој клупи био он окривљени или сведок, да гледа у вас и да се са вама комуницира. Јесам ли у праву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, седите.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Онда ме упутите на њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Права оптужених сам им ја саопштила, овом као и осталим, значи да износи чињенице, предлаже доказе и тако даље, ми имамо нови Закон по коме прво пита тужилац, међутим сада ја тражим, да ли сам то видела или ме очи варају, а памћење не служи добро, да ми можемо да се договоримо и другачије, а можда и не можемо, мислим да можемо само за доказе, да видимо да ли можемо и за одбрану, уколико можемо и за одбрану онда можемо увек да кренемо на онај стари начин испитивања, али сада Закон нам то забрањује, знате. Само да видимо да ли имамо неке законске могућности.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јел ми дозвољавате да, ако сам још увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да прочитамо 320.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: У могућности, пошто сте већ ме, ево видите како сам данас био васпитан, ништа, реч нисам реко од почетка данашњег суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар то не би требало да буде нормално?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Па не, имао сам много разлога нешто да кажем, а и негде промашај, опет ви мене опомињете, а видите да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, уопште не.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да нисам био у криву кад сам вам рекао што сам сада рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ајде да видимо.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Значи не кажем ја ништа да ви нисте у праву, ја супротно, мислим да сте у праву, управо зато је то негде и мишљење законодавца када то мења, али негде овај поступак ви мора да водите јел ако га препустите нама знате какав ће хаос да буде. Ево већ имате и прилику да видите, не тражим ја ништа мање права за тужιοца а више права за себе, него дај да установимо нека права иста за све, а ви сте та која негде у веома обзирном суду ради, ако не најобзирнијем у овој држави који то треба да упутите и нас саме, поготово мене као овде млађег човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратили смо се на почетак, а то је да видимо да ли има законске могућности, или тужιοцу се то можда не свиђа, овде каже нови Закон да прво испитује тужилац, па бранилац, па председник већа, и тако даље, и тако даље, да све то може да буде и непосредно, не знам како би могли уопште

ту да нађемо могућност осим да ви одмах кажете да за сада немате питања, па да онда питам ја, или да тужилац онда мало крене конкретније, на ове неке конкретније ствари, нећемо нарушавати сигурно концепцију ни тужиоца на бранилаца у том испитивању, али да не водимо истрагу, да не испитујемо нешто, сад се бавимо значи овим конкретним овде оптуженим, његовом одбраном, нешто ту има да му је стављено на терет, а нисмо га питали, он није рекао, можда нешто из раније одбране да му предочимо, а да не испитијемо баш ту тако до детаља, јел Ћира јел није Ћира, јел 15 минута и тако даље, некако да се. Изволите, јел може тако некако да кренемо и да буде, да би били мало ефикаснији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, ја имам страшно разумевање за то што ви мени кажете, али мислим да је у интересу окривљеног, у интересу правде и одбране и тужилаштва и суда, и ове државе, да не остане ништа што је можда могло да се чује а није јер је неко журио, мислим, ја мислим да у оваквим стварима не треба журити. Ја се потпуно слажем ако ви мислите и ако су други сагласни да се поступак води на начин по старом ЗКП-у то има она могућност да се договоримо, немам ништа против тога. Хоћете да направите паузу 10 минута да се договоримо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, нема, то може приликом, у извођењу доказа, може у извођењу доказа. Да, ја сам вама рекла, значи немамо ми шта да се договарамо како ћемо примењивати закон, јер је то ван памети, закон је такав какав је, немојте. Ја уопште сада ове браниоце, само чујем жамор с ове стране, жамор неки, и то је, а тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ви сте помињали ону могућност, ви сте помињали могућност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја нисам помињала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могућност ако се странке договоре, постоји то у закону, ако се договори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то постоји али не код тога него код извођења доказа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па онда не треба, али онда не треба да ми то кажете, па да испадне да ја то нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја знате шта вама кажем, ја вама кажем нешто друго, каже питања му могу постављати најпре тужилац, што не значи мора прво тужилац, него може прво тужилац, то пише могу, то значи може прво тужилац али не мора прво тужилац, то ја тако некако видим, а друго ваша примедба на мој начин испитивања је да ја журимо, а то није тачно, ја вама само кажем, и у неким другим предметима, само кажем нећемо да се бавимо неким тако детаљима на тај начин, него ћемо те детаље на један начин који је примерен испитивању и који неће иритирати самог оптуженог нити његову одбрану. Значи ваша примедба ја схватам јесте, ја сам био тамо, ја сам седео, ја сам тебе видео, тужилац каже вам је он видео, он је чуо шта ви причате у полицији, он је видео да је ту господин Душко Лапац, он је видео полицајца, он је видео записничара, како можете да кажете да то није тачно, како можете да кажете да су неки комунисти написали, то тужилац пита.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Тужилац је већ био и отишао, и ја кад сам отишао ту није био цело време, мене су ме водили да узмеју знаци од руке, све тија ствари што иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То све разумемо, него док је ово диктирано.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек каже да је био ту.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Написали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је слушао како су диктирали да је овај господин овде, не знам како се зове.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Не госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он диктирао то, то све тако куцано, то тужилац каже.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Они пред су ме питали мене ко је тај, ко је овај, ко је овај, па после су ме питали мене где сам био, и ја сам то испричао, па онда сами су испричали, испричали инспекторима, једну госпођу, а госпођа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, он је диктирао записник.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време док је он диктирао записник, тужилац каже да је он седео ту и да је слушао?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Не, није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био Душко Лапац ту и да је слушао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, чекајте, јел могу ја само.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Био кратко, био кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није то диктирање, ја вам то и кажем, управо само тај део кад је било диктирање, то је то, за то тужилац каже, а за то кад су узимали те отиске и тако даље, није био са свима вама све време наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, нелогично је да се окривљени пожали да су му узели 800 евра, а да се не пожали тужиоцу да је неко нешто унео у записник што он није рекао, то је потпуно нелогично, јел сам у праву, ево ви сте ту.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је могуће да је неко нешто унео у записник који сте ви потписали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте негодовати, ви ометате, вас двојица или тројица ометате.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Прекините судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нећу прекинути.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Молим вас, прекините овакво закључивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључићу вас, искључићу вас.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Није завршна реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу вас искључити, дакле тужилац. Искључила сам вас. Тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је могуће да неко нешто тамо измишља, да ви то видите, и да се не пожалите тужиоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо то да евидентирамо као вашу примедбу.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Кад ја нисам видео ко пише.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, али ви сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче.

АДВ.МАРКО БУКАНОВИЋ: Судија, ја се противим оваквом начину испитивања од стране тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужиоче то ћемо ставити као вашу примедбу да се он вама пожалио, јел тако, да му је одузет новац, тих 800 евра, да сте ви због тога интервенисали, да с те стране ви дајете оцену да је нелогично то да се он брани, да ви нисте испитивали, као ни његов бранилац, односно присуствовали том испитивању, па ћемо сада да наставимо са овим стварима које се њему стављају на терет, у последњим минутима овог радног времена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде, ево, обично се, ако ви кажете може тужилац, моја примедба мало пре је била нема ништа против да ви кренете, ако мислите да је то паметније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не мислим ја да је паметније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако хоћете да кренем ја, онда ме, ја ћу наравно, али ето само уз ту малу молбу, разумећете ме као што свако пита на почетку да ли вам је неко род или није род, ја вас питам, ови окривљени ко су они вама, да ли су вам нешто, пријатељи, комшије, рођаци, то вас питам, па зато идем, ко је Ајдари Фазлија, зато је то питање, ко је Алија Реџеп?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли вам то неки рођаци или не?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Ниједан није мој рођак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајмо име по име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта име по име?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Осим Шемси Нухију исто село су мој отац и његов отац су, од исто село, али нисмо рођаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а јел их познајете, то тужилац хоће да каже.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајмо име по име, ето то бих ја само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Па он живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не ове све људе, тужилац пита одакле познајете све ове људе, ближи.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да, па Реџеп Алију живи са породицом, пред рата је живео ту, Фазли Ајдари ту, Камбер Сахити ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајмо по редоследу из оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ћемо да добијемо тиме, шта, ја не разумем само сврху уопште тога. Мислим разумем али управо вас и питам да нам објасните сада, у овој фази поступка приликом изношења одбране да нам то кажете. јесте ли били са неким у некој војсци од ових оптужених?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у некој војсци са овим људима?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: У ОВПМБ сам био са Фатон Ајдари, са «Божуром 50», са Скендер Халими, па и Шемси Нухију је био ту у ОВПМБ а не у Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, ово после?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Не у ОВК него у ОВПМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде тужиоче да видимо сада, име по име, значи Ајдари Фазлија не знате одакле се нашо у овој земљи, а даље?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Ајдари Фазлија УЧК?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да, био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд ви то знате?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Видео сам у Гњилане, био у униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам ја вас питала, јесте ли видели неког у Гњилану у униформи?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Ја већ сам реко да у Интернату кад сам дошао видео сам три лица плус Фазли Ајдари што сам познао, мислим да је то већ јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је Фазли Ајдари био у Гњилану?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Ја у то време кад сам дошо у том периоду од седам дана, он делио цигаре у то време, то знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је делио цигаре?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: По собама на војници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Интернату?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, јел он био неки надређени вама или?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Код мене то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да се бавимо тужиоче прво молим вас овим, сада у овој фази овим људима који су овде, ја заиста имам разумевања, ја имам решења за суђење у одсуству, ајде да се бавимо овим људима који су овде, овим делима која су њему стављена на терет, молим вас иако кажем вам имам решење о суђењу у одсуству ајде да се бавимо овим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нећу, само да дозволите по две реченице, дозволите по две реченице за сваког од окривљених, да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдемо да кренемо прво на ове који су овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Алији Реџеп, ко је Алију Реџеп?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Алију Реџеп ја не причам већ 30 година смо у крвну освету, живео пред рата далеко од моје куће, негде 800 метара, од исте улице, значи улица Гњиланска.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он УЧК?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Не знам за то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он нека друга организација био '98.'99?

АДВ.МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Судија молим вас, оптужени се изјаснио кога познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога познаје па је непотребно да се појединачно изјашњава.

АДВ.МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја бих се сложила с вама, у овој фази да, значи непотребно, он се изјаснио да познаје.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Четири лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдари Фазлију, који је делио цигаре, затим ког још?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Четири лица, са Фатон Ајдари сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са овима сте били у крвној освети, са овим сте били исто у крвној освети, јел тако, Хасани и Алија Реџеп, јел тако?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Ко сад виче без микрофона? Адвокат Планојевић, бранилац

АДВ.МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: (адв.Планојевић, бранилац Хасанија и једног и другог). Изјављује да с њима није био у крвној освети него да су му пребили брата и да с њима због тога не прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да не разговара?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да, тако је.

АДВ.МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Молим вас да се унесе то у записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А крвна освета је за?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Бодели су мог стрица Самију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, за кога, Алију Реџепа?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: То су два браћа, ми са том породицом смо, наш обичај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо баш те детаље, знате.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него само ко је од ових овде, знате.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Један од браћа Алију, значи што ја нисам знао име, право име њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него Рамуш?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Рамуш, као Рамуш сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Алија Идриз?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да, он је бодио мог брата Бајруш Меммиши што се налазио у Њемачку сад, најстарији брат, то можете да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи видели сте кога тада у Гњилану, то пита тужилац, ви сте то и рекли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја питам судија редом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ми идемо сада на оно што је кључно, не, нећемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па онда ви мени забраните питање и реците да то што ја питам није кључно, па ћу ја да седнем, мислим, не знам, не видим сада други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нећемо се изјашњавати да питамо човека име по име, ако је он рекао кога је видео тамо, знате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али за где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сувишно, то је сувишно, значи питамо кога сте видели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда донесите решење да ја кад питам ко је Алији Реџеп, који је комшија из његове улице, да ви кажете да је то сувишно, ја ћу да седнем онда, немам ништа против.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ви питате а да се оптужени није изјаснио?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам, да ли је, Алија Реџеп да ли је члан УЧК, он је рекао да није, да не зна.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам да ли је Алији Реџеп члан ФАРК-а?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је потпуно неважно, и браниоци већ, и ви сте интервенисали без микрофона и за сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Те '99.године?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Ја то не знам, реко сам, ја имам већ 30 година што никад у животу нисам причао с њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, дакле невероватно, оптужени значи, морате да пратите кад ја кажем то не можете да питате, а ви причате са тужиоцем.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Извињавам, ма сад говорите три лица, од једну страну, од другу од треће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете сада шта вам кажем?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви причате и пратите овде, не можете одговарати тек тако, разговарати са тужиоцем за кога кажете да вас је тако напустио док сте били у полицији да сте били сами, а сад с њим разговарате тако, значи немојте тако одговарати на питања тужиоца, тужиоче, овај човек овде оптужени Мемиси Агуш се изјаснио кога је видео у Интернату, кога је видео у Гњилану, и шта још питамо, ко је био ОВК или шта је?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али његова прича, његова одбрана не почиње из Интерната, његова прича и одбрана почињу од тога како је он упућен на обуку у Албанију, и сад ако имамо овде три главна, три организатора онда ми бар допустите за ту тројицу да питам ко су та тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остао је Шаћири Шаћир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Остао је, и сад ја питам следеће ко је Шаћир Шаћири?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Шаћир Шаћири је познао сам као лице у Прешево, а у Гњилане никад нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, е сад вас ја питам, како сте ви отишли на обуку у Албанију?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: У Албанију, реко сам и на полицију, рећи ћу и овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само, не пут, него коме сте се јавили па сте отишли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можете примеду уопште, пуштамо браниоца овог оптуженог и ваше примедбе заиста сада у овој фази нећемо слушати. А бранилац шта има да каже?

АДВ.МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Уважена судијо, ја сматрам да овакав начин испитивања тужилац пошто пото жели овде окривљеног да доведе у везу са извесним особама из ОВК, односно очигледно командирима или не знам шта, што практично не води ничему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боже, а шта кад човек каже да је ишао да се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Практично води свему, мислим практично води свему, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати тужиоче, какво је то, ја не знам уопште какво је то сада у овој фази ове, после примедбе браниоца да одједном сад ви нешто кажете, и то са микрофоном, ја то стварно не знам уопште шта је сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било би ружно без микрофона, ја увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било би ружно без микрофона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ево и сада све време причате, чекајте да вас искључим, ево искључила сам вас, значи он је човек браниоче рекао сам да је ишао у камп у Албанију да се обучавао тамо, да је добио униформу, шта је ту сад, због чега ви интервенишете, значи само то питамо да појасни, шта је ту страшно?

АДВ.МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Па не видим какве то везе има са осталим овде окривљенима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је почетак његове одбране везано за то, ми хоћемо да питамо, сигурно ћу ја питати нешто везано за то. Значи тужиоче наставите. Изволите?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Могу ли ја једну примедбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада не, за сада не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шефкет Муслију?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Шефкет Муслију, познајем њега у Добросин, значи у Бујановцу у ОВПМБ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га видели у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте тужиоче, рекли смо да завршавамо са ова три прва и да идемо сада на ту обуку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта смо рекли сад, сад морам поново да питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одговор се није чуо, ви сте се чули.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите поновите, није се снимило ништа, искључен је микрофон.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Питао ме где сам и шта знам за Шефкет Муслију, ја за први пут сам срео њега у 2000., у Добросин у Бујановца, никад пре тога нисмо се срели и нисам познао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Алији Садик?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, али почели смо значи ви сте питали за обуку у Албанији, и немојте, не знам уопште ко сада ту галами. Ви сте питали за обуку у Албанији, и бранилац његов је интервенисао, он није одговорио, значи ту смо стали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, нек одговори, како је отишао, то је било питање, како је отишао на обуку у Албанију, коме се јавио, које је то лице које га је упутило и како је знао где да дође?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да, то значи да ја сам тражио од Фазли Ајдари, био сам сумњив, рекао сам и на полицију да био сам сумњив у њега, због што један пут сам нашао један метак у његову собу, у време бомбардовања НАТО у Прешево, али у то време није ми одговорио, кад је отишао у Македонију он са целом породицом, дошао у Прешево, значи, и то време сам срео још један пут њега, али видео сам са неки други лица, што нисам их познао, у то време сам тражио од њега, јел знаш нешто за ОВК, рекао ја не можемо да држим моја породица а не то, а после тога смо срели још један пут зашто је спавао код чика Мемета, јел је он близу код нашом комшијом у то време значи, био два, три дана, рекао последњи дан значи што смо путовали за то, рекао је ако заинтересен, ако си заинтересен

за то знам људи у Македонију, али то време није ми казао да он је члан ОВК, кад смо изашли на Македонију значи кад смо путовали тај дан, био субота поподне, кад сам путовао, имао сам кошуљу, фармерке, исцепане ципеле и један пакет цигаре дрина, због што друго цигаре нисмо нашли у то време, кад смо отишло то у Македонији ми је рекао да он је већ члан ОВК, рекао сам зашто ти ниси ми реко за у Прешево, рекао два шамара теби и ти испричаш све, и зато нисам ти рекао пред.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, опет ми нисте одговорили ко вам је организовао пут на обуку у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте отишли у Македонију?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Македонији, после и у Албанију?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ја сам реко од њега, он ми је рекао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који њега?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Фазли Ајдари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фазли Ајдари.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Он је рекао да зна људи у Македонију, кад смо стигли већ у Македонију он ми је рекао да он већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ово село Лојане?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ја констатујем да сте то исто причали у полицији.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада гледам у полицији исто то сте причали.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Реко сам у полицију, али не сам реко да 20 лица смо отишли за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него колико?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Него четири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Од Прешево само ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте ишли ви тамо, мислим у Македонију па Албанију?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Па нисмо имали друг начин да стигнемо на Албанију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте ишли у Албанију?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да, за обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се обучавате за шта?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За шта да се обучавате?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: За ОВК, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ОВК?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље тужиоче. А јел нисте могли да се прикључите ОВК без те обуке?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Па нисте, због што нисмо имали никакве везе, ниси знао ни оружје ни ништа, како да се обучиш ти да идеш у рат кад не знаш ни да радиш са оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као неки добровољац или тако нешто, није то могло?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Не, није могло, као добровољац, сви смо били добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је морало прво да се прође обука?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел било могућности да се обави обука у Албанији?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај на Косову или само Албанији?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Не у Косово не знам да има обуку, у Албанију да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Констатујем да се браниоци смеју а не знам због чега.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, примедбу. Зашто се браниоци смеју?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево, ево, ја сам схватио сада да тужилац проширио оптужницу, а бар да је добијемо у писменом облику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју оптужницу?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је у оквиру оптужнице, ја сам очекивао озбиљнија питања, овом оптуженом се стављају озбиљна кривична дела, ни једно питање у том правцу, него да ли је члан ОВК, па јел се суди ОВК, ОМК, ББК, ја не знам овде да ли се организацијама суди или окривљеном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако те називе да стављате у исти ранг са називом ОВК, молим вас.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па не то је примедба. Молим вас ОВК је Ослободилачка војска Косова, ако сам ја добро, а ви сте питали за неку ОВК, КМБ, не знам ни ја како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам питала како се зове.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: ОВПМБ.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако се зове, скраћеница, ја сам записао, ОВК, ПМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то нисам питала, то је човек сам рекао где је био.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али молим вас, моја генерална примедба, па није то ратни злочин што је неко био члан ОВК или ОМК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па, ево та примедба је евидентирана, седите.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па немојте у том правцу да се крећемо, губимо време, нека га тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нека се креће тужилац.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, молим вас, ја инсистирам и да веће да се изјасни о овоме, дакле ако није по новом промењено нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па да се веће не изјашњава него да ви одлучујете, немам ништа против ако јесте, дакле, немојмо сада организацијама да судимо овде, какве то везе има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ама не суди човек, ваше примедбе су сад евидентирани.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, и начин испитивања иначе, биће и других окривљених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ту ћемо ми да одемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али већ сте ви рекли те примедбе, већ сте их рекли, понављате, стално. Добро, тужилац. Ја констатујем сада, тужиоче констатујем да бранилац Крстић је искључио микрофон, стоји и даље и јако гласно виче, сада понављајући оно што је већ рекао три пута непрекидно у микрофон. Сада седите молим вас. Тужилац се држи концепције одбране овог оптуженог, па пошто је овај оптужени прво износио да је ишао, па се затим са тим истим људима са којима је био на обуци вратио, па је са њима отишао у Интернат, тужилац држећи се концепције излагања његове одбране поставља питања, значи то је, тако ја то разумем, он је човек почео тако да излаже одбрану, ја сам отишо тамо, па сам отишо у село Лојане, па сам отишо у Македонију, па сам онда се вратио јер је престало бомбардовање. Јел то било на почетку?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ком почетку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па на почетку ваше одбране када сте причали?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да, то је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то је то, значи држећи се тога ко је укључио ОВК у причу сем самог оптуженог. Кажите тужиоче даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, ја вас ето молим, јесу се правила променила, али колега Крстић поступа годинама на исти начин, и ова упадица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он се не мења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема за циљ да појасни и да убрза, да скрати, да поједностави, него има за циљ да прекине, да замути, да омете, да збуну, да да на времену окривљеном и ја вас молим да тај начин убудуће не прихватате, а потпуно разумем и то, тај страх колеге Крстића да се не иде у питања везана за ОВК, ОВПБМ, за оне који су данас на власти, на тим, јел ти који су га ангажовали, Орхан Рецепи је један од оних који је на челу оних јединица које су биле на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тужиоче, али сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако да потпуно то разумем зашто се он плаши да то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте тужиоче, браниоци, не, не, у овој фази уопште нећете одговарати, тужиоче, уопште се нећете бавити тим стварима.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја сам оптужен судија, озбиљна оптужба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте ви стално оптужени, чекајте, сада искључујем тужиоца, искључујем браниоца, опет се ви укључујете, немојте да се укључујете, седите молим вас, седите, седите, тужиоче седите пет минута. Ја опет констатујем да ви вичете без микрофона. И вас искључујем, и вас искључујем. Дакле, мир и тишина сада. Личне ствари за ван суднице, личне примедбе ван, оцене колега у предмету који поступају на било којој страни такође ван суднице, ја нећу да их слушам, ни у слободно време нити овде, то ме уопште не интересује. У 18.30 наставићемо са испитивањем овог оптуженог, оптужба сама почиње са, да видимо како иде ово на овој првој страни, како каже «што су као припадници оружане војне формације Ослободилачка војска Косова за време истовременог оружаног сукоба» и тако даље у том правцу тужилац и поставља питање, испитује, бранилац хоће мало да изађе, може. Можемо да направимо једну паузу. Хоћете да паузу направимо сви?

АДВ.МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Судија, ја се извињавам, са ли могу да предложим, и концентрација је очигледно опала и ово иде у неком смеру да за данас завршимо, да наставимо сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видимо, можда тужилац има на пример још два питања па да заврши или има више? Да видимо то неко предвиђено време, хоћемо ли тужиоце, хоћете ли моћи да завршите до 18.и до 19?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нећу наравно моћи, али оно што можемо да завршимо ето ја бих то предложио да, само да питате за та имена ко су, шта су, познаје, не познаје и да тако завршимо данас и сутра да наставимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, може, може. Јесте ли сагласни, може. Кажите кога познајете са овог списка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али пошто он нема тај списак, ево ја ћу му дати оптужницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ви знате ко је оптужен у овом предмету?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево ја ћу му дати оптужницу нека иде редом и нека каже кога познаје, не познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само познајем, не познајем.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Не, прочитајте ви слободно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, да не мислите да ја нешто, да нудим пасош.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Не, не, па нудили сте господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тужиоче, немојте се обраћати. Господине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које, које државе пасош?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Нудили сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нећемо завршити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али он је имао пасош, зашто ја да му нудим пасош кад он има пасош, па он је дошао из Италије човек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тужиоче, тужиоче, без обзира на ово што сте предложили сад, ова имена, вратите тужиоцу то, наставићемо сутра, обзиром на ову тензију која се подигла, то нећемо да овако данас настављамо, значи сутра се видимо у 14.30, то ћемо затвору да јавимо, односно добиће они, јел тако, имају већ налог да их доведу, сутра све оптужене. Наставићемо с вама, чекајте да се господин Мемиси Агуш врати на место, вратите се на место за оптужене, сутра ћемо да наставимо са вашим испитивањем. Кажите, не, не, сутра нормално у пола три крећемо.

Главни претрес се наставља:

-25.09.2009.године у 14.30 часова, исто судница број 2

Довршено у 18.30.

Записничар

Председник већа-судија